OMRAAM MIKHAËL AIVANHOV

LUMINA, SPIRIT VIU

Maestrul Omraam Mikhael Aivanhov (1900-1986) s-a născut în Bulgaria. În 1937 vine în Franţa unde împărtăşeşte esenţialul învăţământului său.

Ceea ce surprinde de la început în opera sa, este multiplicitatea aspectelor sub care este prezentată această unică problemă: omul şi perfecţionarea sa. Oricare ar fi subiectul abordat, el este invariabil tratat în funcţie de utilizarea pe care omul o poate face pentru o mai bună înţelegere a lui însuşi şi o mai bună conduită a vieţii sale.

******

Substanţă vie a universului prin care tradiţia o spune - Dumnezeu a creat lumea, şi de câţiva ani un mijloc formidabil de explorare şi acţiune graţie punerii la punct a lasserului, **lumina** ne oferă un câmp de posibilităţi infinite atât în domeniul material cât şi în domeniul spiritual. În ceea ce priveşte posibilităţile spirituale ale luminii, Omraam Mikhaël Aivanhov ne invită în acestă lucrare să le (**?** sau re-) descoperim lumina care este protecţie, hrană, instrument de cunoaştere a omului, a naturii şi a lui Dumnezeu, dar mai ales singurul mijloc cu adevărat eficace pentru a ne transforma şi a transforma lumea.

I. Lumina, esenţa creaţiei

Se spune că Dumnezeu sete un foc devastator şi în majoritatea mitologiilor, zeul cel mai puternic este cel al focului. Nu este vorba, bineînţeles, de focul fizic, pe care noi îl cunoaştem şi care nu este decât un aspect al focului universal. Fiindcă în realitate există mai multe categorii de foc: cel care arde în inima omului, cel care se înalţă de la baza coloanei vertebrale , cel al soarelui, cel al infernului, cel ascuns în inima pietrelor, a metalelor, etc.

Dar oare aţi remarcat că focul nu poate fi prezent decât dacă este însoţit de lumină ? Da, lumina este materia prin care se manifestă focul. Transpunând acestă imagine, vom descoperi că lumina este acea substanţa pe care Dumnezeu, Focul primordial, a emanat-o la originea lumii când a rostit. "Să fie lumină !" Această lumină nu este altceva decât Cuvântul despre care Sfântul Ioan vorbeşte la începutul Evangheliei Sale: "La început a fost Cuvântul şi Cuvântul era cu Dumnezeu, şi Cuvântul era Dumnezeu. Tot ce a fost făcut a fost făcut prin el ..." Lumina este Cuvântul pe care Creatorul l-a pronunţat şi prin care a creat lumea.

Lumina fizică aşa cum noi o cunoaştem, nu este decât o condensare a luminii primordiale. Dumnezeu, principiul activ, a proiectat lumina, şi El a prelucrat-o ca pe o materie pentru a crea universul. În acest

moment intrevedem manifestarea celor două principii, masculin şi feminin, care sunt la originea creației, fiindcă Dumnezeu, Focul, principiul masculin, a extras din El şi a proiectat principiul feminin, lumina, materia în care urma să creeze.

Se spune că Dumnezeu a creat lumea din nimic. Din nimic din exteriorul Său, da, şi acest lucru e dificil de înțeles de către noi care nu putem construi ceva decât cu materiale şi instrumente exterioare nouă.

În realitate, nu se poate crea nimic din nimic şi acestă idee a unei creații plecând de la nimic semnifică de fapt că Dumnezeu a extras din El materia creației Sale. Universul nu este nimic altceva decât această substanță extrasă din El şi devenită exterioară Lui, dar care este pentru totdeauna a Lui.

Cu ce oare viermele de mătase îşi țese coconul şi păianjenul pânza sa ? Cu ce oare melcul îşi fabrică cochilia ? Cu o substanță pe care o extrag din ei înşişi.

Dacă ştim să observăm natura, multe fenomene ne pot revela ceea ce gânditorii consideră mistere de nepătruns ! Chiar şi ştiința va descoperi într-o zi că lumina este materia primordială din care universul a fost creat, şi dacă omul va ajunge să învețe acest lucru, şi el va putea deveni creator ca Dumnezeu.

După cartea Genezei, primul eveniment a fost deci crearea luminii. Dumnezeu a spus "Să fie lumină !" Dar despre ce lumină este vorba ?... In bulgară sunt două cuvinte diferite care definesc lumina: svétlina şi vidélina. Cuvântul svétlina desemnează lumina fizică şi se formează din rădăcina verbului "a străluci". Cuvântul vidélina defineşte lumina spirituală şi se formează din rădăcina verbului "a vedea". Vidélina, este lumina care permite vederea luminii spirituale, invizibile, prin materializare vidélina a produs svétlina, lumina fizică.

Veți înțelege mai bine această idee dacă vă reamintiți experiența cu tubul lui Ctookes: la cele două extremități ale unui tub în care s-a făcut în prealabil vid, sunt plasați doi electrozi legați la o sursă electrică. Prin trecerea curentului electric, catodul emite un flux de electroni în direcția anodului, dar el însuşi rămâne întunecat, în timp ce în regiunea anodului apare o luminiscență.

(pg.6)Desen !!

Lumina pe care ne-o trimite soarele mu este cea a primei zile de care se vorbeşte în Geneză. Dincolo de soarele vizibil există un soare invizibil, întunecat, soarele negru, care trimite neîncetat energii soarelui vizibil. Acesta le transformă şi le retrimite sub formă de lumină.

Lumina pe care noi o vedem nu este cea pe care Dumnezeu a creat-o le început când a rostit: "Să fie lumină !" Ea a venit după acesta. Primul soare a trimis lumina primordială, vidélina, pe care soarele vizibil o transformă şi o retrimite sub formă de raze (svétlina) vidélina, adevărata lumină, nu descoperă lucrurile decât dacă interacționează cu ele. Dacă nu se află nimic în calea sa, rămâne invizibilă. Numai obstacolul pe care-l întâmpină o poate revela.

La început a fost vidélina, adică prima mişcare izvorâtă prin manifestare din Spiritul Divin, de strălucire în afară, în exteriorul Lui. Înainte de a crea, Dumnezeu a proiectat în jurul său un cerc luminos pe care l-am putea numi aura Sa. Prin acest cerc de lumină El a fixat limitele universului, şi odată realizat aceasta, a proiectat în lumina aurei sale, vidélina, imagini care s-au materializat, s-au cristalizat. Vidélina a

fost cea care a furnizat materia creației. Când Sfântul Ioan a spus la începutul Evangheliei Sale :"La început a fost Cuvântul şi Cuvântul era cu Dumnezeu şi Cuvântul era Dumnezeu ...", "Cuvântul era cu Dumnezeu" semnifică faptul că nimic nu s-a făcut fără participarea vidélinei, aura lui Dumnezeu. Cuvântul Divin este lumina.

Putem verifica acest proces al creației la marii inițiați. şi ei posedă o aură luminoasă care are rolul nu numai de a le înconjura corpul şi a-i proteja ci şi de a le furniza materia pentru creațiile lor. Când un inițiat voieşte să creeze prin gând, utilizează aceleaşi modalități ca şi Dumnezeu când a creat universul: proiectează o imagine sau pronunță un cuvânt care trebuie să traverseze aura sa. Această aură care-l înconjoară serveşte de material pentru manifestare. Imaginea proiectată sau cuvântul rostit prind consistență prin materia aurei. Un om care vrea să realizeze ceva, n-o poate face dacă nu posedă materia subtilă a aurei. Fără îndoială, ați remarcat şi voi: în anumite zile vorbiți fără a putea produce nici un efect asupra altora care rămân reci, indiferenți, în timp ce altădată, din contra, cu o vorbă simplă produceți o impresie formidabilă. Da, pentru că această vorbă este vie, cuvintele pe care le folosiți au fost în prealabil cufundate în aura voastră prinzând viață şi forță, puterea de a putea penetra în sufletul altora şi de a-i face să vibreze. În zilele când aura voastră este palidă cuvintele voastre sunt goale, nesemnificative, nu există nimic în ele; voi vorbiți, dar nu obțineți nici un rezultat. Cuvintele nu sunt impregnate de acel element pe care-l conferă aura: vidélina.

Puterea inițiaților provine din modul în care ştiu să-şi impregneze cuvintele pe care le pronunță cu materia aurei lor care este abundentă, intensă pură. Cuvântul nu este decât un suport, el nu poate avea efect decât în măsura în care este impregnat cu elementul creator, vidélina.

Cel care nu ştie să pronunțe cuvintele magice poate foarte bine să strige, să se agațe, nu va reuşi niciodată să se facă auzit de spiritele superioare şi să le atragă. Dar un Inițiat care va pronunța aceleaşi cuvinte fără să strige, să gesticuleze, numai prin forța interioară provenită de la aura sa, va obține rezultate deosebite.

Nu vorba a creat lumea ci Cuvântul viu, adică lumina. Cuvântul este primul element pe care Dumnezeu l-a pus în acțiune, iar vorba este mijlocul prin care Cuvântul îşi înfăptuieşte acțiunea sa de creație. Forța primordială care a ieşit de la Dumnezeu era spirit, revenind spre Dumnezeu ea a devenit lumină. Soarele negru trimite vidélina, spiritul, soarelui luminos, iar soarele luminos retrimite lumina vizibilă, svétlina, soarelui întunecat. La revenire spiritul se transformă în lumină. Când Dumnezeu a făcut prima mişcare, Spiritul Său, Cuvântul viu, a intrat în acțiune, iar când Spiritul s-a reîntors către Dumnezeu a devenit lumină. Tot ceea ce centrul trimite la periferie revine înapoi la centru, fiindcă cercul are o limită şi se stabileşte deci un circuit neîntrerupt de la centru la periferie şi de la periferie la centru. Revenind către centru, curentul de forțe dobândeşte calități noi şi provoacă reacții noi de-a lungul traseului de întoarcere. Natura curentului nu este aceeaşi la dus şi la întors.

La început era Cuvântul: prima mişcare a Spiritului Divin care a creat cercul, universul. La fel, magul, înainte de o ceremonie magică trebuie să-şi realizeze un cerc în jurul său. Originea acestei practici, care este străveche, rpovine din cunoaşterea extraordinară a aurei. Când se spune că magul trebuie să intre în

cercul pe care l-a trasat, este vorba nu de un cerc fizic ci de crearea unui cerc viu, cel al aurei, în cetrul căruia trebuie să se plaseze, aceasta înseamnă că spiritul său trebuie să fie activ, vigilent, pentru a nu deveni victima unor spirite invizibile. Dacă magul se mulțumeşte să traseze în jurul lui un simplu cerc material, fără să fi lucrat în prealabil asupra aurei sale pentru a-i face să devină pură, luminoasă, puternică, va obține probabil ceea ce doreşte, dar când va fi să iasa din cercul magic, toate entitățile care l-au ascultat când se afla în cerc (pentru că ființele invizibile respectă acest simbol, precum şi cuvintele magice pronunțate) vor începe să-l urmărească.

Aceste pățanii cad pe capul tuturor magicienilor care ignoră legile amintite. Spiritele invizibile care văd că aura lor nu este nici pură şi nici luminoasă sfârşesc prin a se răzbuna pentru că au fost obligate să se supună unor oameni nedemni de ele.

Aceşti magicieni ignoră faptul că la început este Cuvântul, ceea ce înseamnă că înainte de a se lansa în realizarea unor proiecte extraordinare trebuie mai întâi să-şi construiască o aură, un veritabil cerc magic de lumină. Acest cerc nu se poate trasa în mod automat cu o cretă sau altceva de scris, se pregăteşte cu dragoste, puritate, impersonalitate. De ce oare deseori cei care practică magia nu numai că nu obțin nici un rezultat ci chiar îşi pot atrage nenorociri ? Deoarece aura lor nu este încă puternică, luminoasă, pură, iar atunci când vor să-şi proiecteze un gând, nu produc nimic care l-ar putea înveşmânta, care i-ar putea da forță. Pentru ca un gând să-şi poată lua zborul, are nevoie de aripi, iar aceste aripi se găsesc numai în aură.

"La început era Cuvântul şi Cuvântul era cu Dumnezeu, şi Cuvântul era Dumnezeu... " În timp ce Dumnezeu a creat acest imens cerc luminos, l-a impregnat cu Esența Sa. Arborii, plantele, animalele, oamenii au fost inițial nişte ...? care pluteau în aura lui Dumnezeu ... Tot ce există este cufundat în aura lui Dumnezeu în sânul căreia noi trăim cum a spus Apostolul Pavel :"Ne mişcăm în Dumnezeu şi avem în El existența noastră" ... Suntem cu toții în interiorul aurei Divine: ea ne pătrunde, ne traversează.

Meditați în fiecare zi asupra puterii vidélinei, lumina vie care este elementul primordial al întregii creații.

(Pg. 12) Unul din simbolurile Creației lumii este roza mistică.

Cele şase cercuri care formează petalele reprezintă cele şase zile necesare lui Dumnezeu pentru a crea lumea (şase zile simbolice, evident, care au durat miliarde de ani !). De altfel, unii ezoterici au interpretat primul cuvânt al Genezei «Berechit» ceea ce înseamnă "la început" ca şi verbul «bara» "a crea" şi «chit» = "şase". În fiecare cerc puneți câte o culoare din şase: violet, albastru, verde, galben, portocaliu şi roşu, şi meditați asupra lor ... Cercul central reprezintă lumina albă din care au izvorât celelalte şase culori.

Dacă nu înțelegeți profunzimea acestui simbol, cel puțin contemplând această imagine perfectă veți crea legături între ea şi noi şi acest lucru vă va ajuta în evoluția voastră spirituală.

Lumina este starea cea mai subtilă a materiei, iar ceea ce noi numim materie, nu este decât forma cea mai condensată a luminii. În întreg universul este deci acelaşi tip de materie... sau aceeaşi lumină ... mai mult sau mai puțin subtilă, mai mult sau mai puțin condensată. Tot ceea ce găsiți condensat pe pământ se

află în planul eteric sub o formă mai fină, mai pură. şi iată care este sensul lucrării spirituale să ajungem să găsim tot ceea ce avem nevoie într-o stare subtilă cât mai apropiată de starea primordială.

Dimineaţa, în timp ce primim răsăritul soarelui, ne putem hrăni cu cel mai pur tip de hrană: lumina. Când Iisus spunea: "Preafericiţi cei cărora le este foame şi sete ..." el nu vorbea de o foame şi o sete fizică, ci de foamea şi setea de adevăr, de înţelepciune, de justiţie, de libertate până a nu mai avea foame şi sete decât de foc şi lumină.

Sufletului îi este foame şi spiritului îi este sete. Sufletul mănâncă focul, iar spiritul bea lumină. Spiritul este un principiu masculin, sufletul un principiu feminin, şi fiecare se hrăneşte de elementul care-i este complementar. Sufletul aspiră la un principiu pozitiv, activ, dinamic, şi el mănâncă focul. Spiritul, care este masculin, are nevoie de principiul feminin şi bea lumina.

În acelaşi mod în care principiul masculin generează principiul feminin, astfel focul produce lumina: lumina este o manifestare, o emanaţie a focului. Când aprindeţi un foc, el generează lumina. şi cu cât materialele care alimentează focul sunt mai pure, cu atât lumina este mai subtilă şi mai pură.

Lumina este veşmântul focului, de aceea lumina este în legătură cu materia. În înalt, în regiunile sublime lumina este în relaţie cu materia, iar focul cu spiritul. De aceea Dumnezeu, Focul primordial, a creat mai întâi lumina, şi numai după aceea lumina a creat lumea, nimic n-a fost făcut fără lumină. De fiecare dată când aprindeţi un foc în faţa voastră se repetă exact istoria creaţiei lumii.

II. Razele soarelui : Natura şi activitatea lor

Originea luminii pe care noi o vedem este soarele. Dar ce este soarele ? Fizicienii îl prezintă ca pe un fel de cuptor crematoriu în inima căruia domneşte o temperatură de cinsprezece milioane de grade: această temperatură ca şi radiaţia sa fiind produse prin transformarea neîntreruptă a unor cantităţi considerabile de hidrogen în heliu. În realitate, numai marii Iniţiaţi, care au posibilitatea de a călători în spaţiu cu corpul lor astral, au vizitat soarele, ca şi celelalte planete, şi ştiu ce sunt ele de fapt. V-am vorbit deja mult despre soare, spunându-vă mai ales că razele sale, pe care ştiinţa le prezintă ca pe nişte flexiuni de fotoni sunt, pentru Iniţiaţi nişte mici vagoane de provizii. Fiindcă razele soarelui nu sosesc fără încărcătură: ele transportă peste tot în spaţiu atât elementele necesare vieţii şi creşterii plantelor, animalelor şi oamenilor cât şi elementele mult mai subtile de care ne putem folosi pentru evoluţia noastră spirituală.

Da, razele soarelui sunt comparabile cu mici vagonete umplute cu provizii. Ele sosesc cu mare viteză pe pământ unde se descarcă şi îşi depun comorile lor apoi, pe o cale invizibilă, se reîntorc la soare. Este un circuit extraordinar. Iar în aceste vagonete nu există numai alimente, ci şi creaturi care sosesc pe pământ să-şi îndeplinească lucrarea, apoi se reîntorc în soare pentru a se reîncărca, regenera. Nu ştiaţi acestea, aşa-i ?

Dar ceea ce de asemenea nu cunoaşteţi este faptul că această concentraţie a razelor soarelui se regăseşte şi în om. Inima noastră este soarele care trimite fascicole de raze către toate mulţimile corpului fizic populate de milioane de locuitori acolo ele se descarcă, dar totodată îşi pierd din puritatea lor şi de aceea, înainte de a se reîntoarce la soare, urmează un întreg itinerar pentru a se debarasa de deşeurile acumulate în cursul traseului şi pentru a se purifica. Circulaţia sângelui prin artere şi vene nu face decât să reproducă circulaţia luminii solare în spaţiu. Fiindcă sistemul solar este un organism al cărui soare este inima, iar lumina este sângele pe care această inimă îl trimite pentru a hrăni diferitele părţi ale acestui organism. Întreaga creaţie îşi alimentează existenţa primind aceste raze care **(pg.17**) şi alimentează pământul, oceanul, atmosfera, spaţiul cosmic, celelalte planete şi creaturile care la populează.

Fiecare rază de soare este o sursă de energie. Deoarece resursele actuale: cărbunele, petrolul, uraniul, sunt pe cale de epuizare, în viitor umanitatea se va orienta din ce în ce mai mult către razele soarelui ale căror posibilităţi sunt infinite. Dar lumina solară nu este energie ce se poate utiliza numai în planul fizic. Lumina este un spirit viu care coboară din soare şi care intră în contact direct cu spiritul nostru.

Coborând asupra unui obiect sau fiinţă, oricare ar fi ea, fiecare rază de soare aduce ceva. Chiar şi pietrele au nevoie de această viaţă pe care o primesc de la soare. Fiindcă pietrele, cu toate că sunt nemişcate, sunt vii. Acestă viaţă este mai perceptibilă la plante care cresc şi se multiplică graţie luminii solare. La animale, razele soarelui se transformă nu numai în vitalitate, ci şi în sensibilitate. Da, graţie razelor soarelui animalele încep să simtă suferinţa sau bucuria. În sfârşit, la oameni, razele soarelui se transformă în inteligenţă, fiindcă începând cu regnul uman lumina uman lumina este primită destul de complet pentru a se putea manifesta drept gând. Spiritul care vă vorbeşte prin gura unui om este o emanaţie a luminii solare. Lumina este aceea care gândeşte, vorbeşte, care cântă, creează. Pe măsură ce lumina îşi croieşte drum în sufletul omenesc, ea se reflectă sub forma de inteligenţă, de iubire de frumuseţe, de nobleţe, de forţă. Numai razele soarelui sunt capabile să menţină, să alimenteze şi să crească viaţa în om, cu condiţia ca el să înveţe s-o primească. Dacă vă deschideţi din toată inima în faţa razelor soarelui, veţi simţi lucrarea pe care o vor începe s-o facă pentru regenerarea şi învierea voastră.

Dar, bineînţeles, pentru a simţi ce sunt razele soarelui şi cât sunt de puternice, pure, divine, trebuie să vă pregătiţi în fiecare zi să le întâmpinaţi, dacă nu veţi rămâne asemeni acelor oameni adormiţi şi ignoranţi care lasă să treacă pe lângă ei razele soarelui fără a fi conştienţi de bogăţiile pe care le conţin. Iar după aceea, se plâng: "Mi-e foame, mi-e sete, sunt sărac, obscur, cine mă poate ajuta?" şi totuşi au tot ce le trebuie în aceste raze! şi dacă i-aţi cunoaşte pe cei ce le trimit!... Da, fiindcă în soare vieţuiesc fiinţe mult superioare nouă, ne privesc, ne zâmbesc uneori, dar noi, în acest timp, noi unde suntem ?... ştiu foarte bine că este dificil să-i faci pe oameni să accepte că lumina este mai mult decât o vibraţie fizică, că este un **spirit viu**. şi deoarece sunt opaci la această idee, nu pot primi de la soare toate binecuvântările sale.

Trebuie să vă aranjaţi în aşa manieră existenţa voastră încât lumina să ocupe un loc din ce în ce mai important. Dar mai presus de toate trebuie să deveniţi conştienţi de prezenţa sa în fiecare lucru pentru a putea beneficia de el. Dacă mâncaţi conştientizând că hrana, cerealele, fructele, legumele, sunt o condensare a razelor solare la care au fost expuse, veţi crea cele mai bune condiţii fiziologice pentru ca

aceste raze să fie bine absorbite şi repartizate în organismul vostru. Dacă respiraţi cu convingerea că prin respiraţie atrageţi în voi lumina, sunteţi capabili să primiţi lumina celestă, spiritul lui Dumnezeu. Fiindcă, evident, aşa cum v-am mai spus, această lumină pe care o vedeţi venind de la soare nu este decât forma cea mai materială a luminii. Dincolo de ea există alte forme de lumină, mai subtilă, şi dacă veţi şti să intraţi în legătură cu ele, vă vor aduce viaţa eternă.

Dimineaţa, când priviţi soarele, gândiţi că aceste raze care sosesc până la voi, sunt creaturi vii care pot să vă ajute să vă rezolvaţi problemele din timpul zilei ... dar numai cele din ziua respectivă, nu şi cele de a doua zi. Mâine va trebui din nou să mergeţi să le consultaţi, şi tot numai pentru o zi. Ele nu vă vor răspunde niciodată pentru două sau trei zile în avans. Ele vor spune: "Nu vă neliniştiţi. Veniţi din nou mâine şi vă vom răspunde." În fiecare zi, când mâncaţi, nu faceţi provizii pentru o săptămână, ci numai pentru o zi. Ei bine, cu lumina se întâmplă la fel, fiindcă este o hrană pe care trebuie să o absorbiţi în fiecare zi, ca să poată deveni în voi sentimente, gânduri, inspiraţii...

De ce nu aveţi pentru lumină aceeaşi logică ca pentru nutriţie. Voi spuneţi: "Adevărat, am mâncat ieri, dar asta a fost pentru ieri, astăzi trebuie să mănânc din nou". La fel este şi pentru lumină, în fiecare zi aveţi nevoie să vă hrăniţi cu ea.

Puteţi de exemplu, să faceţi următorul exerciţiu.

Vă aflaţi la răsăritul soarelui şi aşteptaţi prima rază să apară. Sunteţi atent şi vigilent şi de Indată ce a apărut o beţi, o aspiraţi ... şi astfel începeţi să beţi soarele. În loc numai să o primiţi (priviţi) şi să o respiraţi, o beţi, o mâncaţi, gândind că această lumină care este vie se propagă în toate celulele organelor voastre, că le împrospătează, le întăreşte, le purifică. Acest exerciţiu vă ajută să vă concentraţi, iar rezultatele sunt fantastice: întreaga voastră fiinţă vibrează şi veţi ajunge să simţiţi că beţi într-adevăr lumina.

Cu mai multe mii de ani în urmă, înţelepţii Indiei au revelat în Cărţile lor sacre importanţa pe care o atribuiau soarelui. Să luăm de exemplu Puranele.

În Agni Purana, soarele este considerat o manifestare a lui Vishnon (Vişnu) şi sursa tuturor lucrurilor.

În Matsya Purana, se spune că adorând soarele, sunt adoraţi Brahma, Vişnu şi Shiva - trinitatea care corespunde Tatălui, Fiului şi Sfântului Duh în religia creştină.

În Markandeya Purana, soarele este numit lăcaşul cunoaşterii, cel care desfiinţează tenebrele, Sufletul Suprem fără pată, Cauza universală, materialul şi imaterialul şi este considerat drept Puterea primordială existând în toate manifestările apei, pământului, vântului şi focului. Se spune totodată că cel care întâmpină în fiecare dimineaţă soarele cu respect şi veneraţie, în smerenie şi pacea inimii sale, obţine graţia lui Lakshmi, divinitatea iubirii şi frumuseţii. Cel care adoră soarele cu o dăruire totală este eliberat de păcat şi se bucură de imunitate contra tuturor bolilor.

Brahma Purana prezintă soarele ca pe ochiul celor trei lumi, ca pe Stăpânul Universului, germenele acţiunii, portul milei şi simbolul acţiunii însăşi.

Brahmanda Purana prezintă soarele ca pe cauza tuturor activităţilor în lume.

Linga Purana îl prezintă ca pe ordinea universală.

Padma Purana indică recitarea anumitor imnuri tantrice spre a fi recitate în abordarea soarelui pentru a putea fi vindecate tot felul de boli fizice şi psihice.

(pg.22)În Brahma Vaivarta(?!) Purana, se spune că soarele vindecă toate, eliberează de tristețe, de agitație mentală şi frică. El dăruieşte fericirea, eliberarea, credința şi toate binecuvântările.

De-a lungul anilor, ştiința inițiatică a considerat întotdeauna soarele fizic ca pe o reprezentare a adevăratului soare spiritual care este centrul cunoaşterii universale şi a puterii universale manifestate prin răspândirea celor şapte culori. De aceea, dacă vă pot da un sfat, vă voi spune: "Lăsați totul la o parte, studiați numai razele soarelui". Dacă ați şti ce conține o rază de soare, ce putere, ce bogăție, claritate, puritate, inteligență ! ... Da, inteligență, vă surprinde asta ? Dar nimeni, pe acest pământ nu este aşa de inteligent cum sunt razele soarelui, nici un savant, nici un geniu ...

Ocupați-vă de razele soarelui, doriți-le, căutați-le, iubiți-le, deschideți-vă în fața lor şi veți înțelege sensul creației, viața voastră va deveni creatoare, minunată, va căpăta sens, o plenitudine ! Entități spirituale locuiesc în fiecare rază şi se manifestă diferit după culoarea lor: roşu, albastru, verde, galben, etc. De aceea este aşa de important pentru discipol să învețe să lucreze cu lumina.

III. AURUL, CONDENSAREA LUMINII SOLARE

Din momentul în care ați găsit lumina, ea produce în voi mari transformări, şi mai întâi de toate vă dăruieşte gustul: orice ați face, orice ați mânca, ați bea, oriunde v-ați plimba, orice ați citi, simțiți că totul capătă un gust delicios, rafinat, savuros. Dar dacă pierdeți lumina, pierdeți şi gustul, pentru că odată pierdută lumina se pierde esențialul. "Dacă sarea îşi pierde gustul, este bună de călcat în picioare" spunea Isus. Dacă,însă, vă pierdeți lumina, veți fi siliți de evenimente, fiindcă v-ați pierdut protecția cea mai eficace. Din păcate sunteți instruiți despre tot, mai puțin despre ce este esențial. Cum să ai o meserie, să câştigi bani, să fii bine plasat în societate, totul se învârte în jurul acestor preocupări, dar cum să găsiți lumina nimeni nu vă învață niciodată.

Dacă nu lucrați cu lumina, dacă nu înțelegeți ce reprezintă lumina, nu înțelegeți nimic de la viață. Totul este în lumină, ea este la originea lumii, cauza universului. Lumina este un spirit, un spirit care vine din soare... Fiecare rază este o forță formidabilă care penetrează profund materia şi lucrează asupra ei. Dacă există un domeniu care ar trebui într-adevăr aprofundat, acesta este cel al luminii: ce reprezintă ea, cum lucrează şi cum noi la rândul nostru trebuie să lucrăm cu ea.

Cel care abandonează lumina sub pretextul că are alte treburi, că trebuie să câştige bani, etc., nu este pe calea cea bună.

Evident, dacă oamenii apreciază chiar atât de mult aurul şi îl caută, este pentru că subconştient ei cunosc un secret de care nu-şi pot aminti prea bine: şi anume că aurul este o condensare a luminii solare şi că această lumină conține viața, forța. Ar trebui deci să înțeleagă că înainte de a căuta aurul, este mult mai important să caute lumina, fiindcă lumina, este capul în timp ce aurul, este coada; lumina este sufletul şi spiritul, iar aurul este corpul. Dacă atingeți corpul fără să atingeți sufletul, atunci n-ați atins nimic. Dacă posedați corpul fără a poseda sufletul nu aveți decât un cadavru. De altfel, a dori să posedați aurul înainte

de a poseda lumina este chiar periculos. Cunoaşteţi ce se întâmplă acelora care prind şarpele de coadă. Sunt muşcaţi. şarpele trebuie prins de cap, numai atunci veţi fi în siguranţă, şi coada va urma.

De aceea trebuie să vă concentraţi asupra luminii, să iubiţi lumina care este simbolul lui Dumnezeu Însuşi: veţi primi astfel câţiva germeni de aur şi graţie acestor germeni, veţi putea fabrica munţi de aur.

Într-adevăr, priviţi numai: înţelepţii, Iniţiaţii, posedă cantităţi întregi de aur: dacă aţi fi clarvăzători, aţi vedea că sunt înconjuraţi de o infinitate de perticule şi de raze de aur. Un Iniţiat este înconjurat de o aură de lumină ce reprezintă acel aur viu pe care alchimiştii îl numesc "aur potabil". Da, fiindcă acest aur poate fi băut. Este ca un râu, ca un fluviu. De altfel, alchimiştii preconizau poţiuni în compoziţia cărora intra aur. şi în zilele noastre, anumite fiole de substanţe conţin aur.

Dar nu în acest mod trebuie să introducem aurul în organismul nostru. Metoda este puţin eficace, dar insuficientă. Aurul trebuie băut, mâncat şi acceptat în interior sub forma celor mai bune idei şi gânduri, celor mai luminoase. În acel moment, câştigăm într-adevăr aur. Din nefericire, nu aşa procedează majoritatea oamenilor care nu gândesc decât cum să se îmbogăţească cu orice preţ şi cât mai repede posibil. Rezultatul este că aurul devine un ecran între ei înşişi şi ceilalţi, nu-i văd decât ca pe nişte obstacole ce trebuie înlăturate, ca pe nişte concurenţi ce trebuie eliminaţi şi astfel devin duri, cruzi. Fiindcă în capul lor acest aur s-a transformat în ecran, şi nu mai pot vedea clar. Iată deci nenorocirea tuturor celora care-şi plasează aurul în cazul lor. Veţi spune: "Dar atunci, unde ar trebui plasat ?" În buzunar, în casele de bani, da, dar niciodată în capul vostru. Adică să nu vă gândiţi la el, să nu-l doriţi, să nu-l căutaţi. În capul vostru puneţi numai lumina, înţelepciunea; în acel moment veţi avea aur, din cel adevărat.

În urmă cu mai mulţi ani, am cunoscut un om care era stăpânit de o dorinţă aşa de mare de a avea aur încât s-a lansat în final în nişte practici magice: spera să determine spiritele naturii să-i arate comorile ascunse din munţi. Zi şi noapte nu gândea decât la asta: aur, comori. Într-o zi i-am spus: "Ascultaţi, sunteţi invitat într-un palat şi în loc de a fi plin de atenţie şi de dragoste pentru prinţesă, vă ocupaţi de cameristă. Ei îi zâmbiţi, îi faceţi cu ochiul, îi sărutaţi mâna. Nu este prea inteligent." El m-a privit uimit şi am continuat: "Iată, în acest palat care este universul, în loc să vă uniţi cu prinţesa, lumina, care vă poate da totul, care vă poate deschide toate porţile şi toate comorile palatului său, vă legaţi de o fată de nimic care nu are nici o influenţă, nici o putere: aurul. Căutaţi aurul pământesc şi nu căutaţi aurul ceresc care este în soare: lumina. De-acum înainte trebuie să căutaţi lumina, ea este prinţesa, gândiţi-vă la ea, vorbiţi cu ea, trimiteţi-i iubirea dumneavoastră şi imediat ea va comanda aurului să vină către dumneavoastră. Fiindcă aurul este producţia sa, ea are putere asupra lui. Dar atâta timp cât nu aveţi această legătură de iubire cu lumina, ea nu va da nici un ordin pentru ca aurul sa vină către dumneavoastră."

Ea va spune: "Mie trebuie să-mi daţi omagiul mai întâi , mie trebuie să-mi dăruiţi iubirea voastră ... Dar ma neglijaţi şi mergeţi să îmbrăţişaţi camerista, acolo jos. Foarte bine, toate porţile vă vor fi închise!" "Oh, a spus el, înţeleg acum, înţeleg". Dar din nefericire am văzut că nu a înţeles nimic, el continuă să caute aur ... pe care de altfel nu-l găseşte, şi cu atât mai bine, fiindcă având acest aur ar fi devenit omul cel mai teribil. Ei da, acesta este cel mai frecvent efect al aurului, al banilor. Îi face să fie cruzi, răi, înguşti. În

timp ce aurul spiritual, dimpotrivă, le deschide inima şi le dă o vedere largă, nelimitată, asupra vieții şi frumuseților naturii.

Voi spuneți: "Dar oamenii care au aur, bani, au brațul lung şi pot obține tot ce vor!" Da, mici fleacuri, umbre, fumuri ... După un timp îşi dau seama că în realitate nu numai că nu posedă nimic, dar şi-au pierdut sănătatea, pacea şi chiar prietenii. Numai cei care au înțeles că aurul veritabil este lumina, vor avea totul: cunoaşterea, iubirea, fericirea, şi vor avea şi aur pe deasupra.

Cu bani se pot deschide poate uşile lumii materiale, fizice, dar celelalte uşi, cele ale păcii, ale fericirii, ale bucuriei, ale inspirației, ale tuturor calităților şi virtuților sunt închise. Atunci, la ce vă poate servi să aveți toate uşile deschise dacă cele ale sanctuarului sunt închise ?

Mâncați, vă plimbați, munciți fără plăcere, nu încercați nici o bucurie: porțile spirituale sunt închise. Iată ce înseamnă să înțelegeți greşit viața şi valorile vieții.

Trebuie să dăm omagiul şi iubirea noastră prințesei, luminii, şi toți ceilalți vor fi la dispoziția dumneavoastră. Prințesa spune supuşilor săi :"Mergeți şi aduceți-i să mănânce, să bea, dați-i veşminte, o cameră..." şi toți vor răspunde: "Da Majestate ... Da, Prințesă !" şi când veți ieşi la plimbare cu prințesa, toți ceilalți vor fi în spatele dumneavoastră pentru a vă însoți şi a se face agreabili.

Dacă iubiți însă mai mult aurul ca lumina, sunteti în întuneric şi nu mai vedeți nimic. Odată puse în mintea şi în inima voastră ideea de aur, de bani, s-a terminat, nu mai vedeți nimic altceva, nici frumusețea, nici splendoarea, nici inteligența creației. Voi spuneți: "Dar ce tot ne povestiți asta ? Avem nevoie de bani!" Cui spuneți voi, eu ştiu foarte bine că banii sunt necesari, dar nu trebuie să-i facem ideal şi să gândim că ei dau sens vieții.

Ca mijloc, ca instrument, ca posibilitate, da, dar în slujba unui ideal şi acest ideal trebuie să fie lumina, scopul trebuie să fie lumina. Nu lăsați niciodată banul să devină stăpânul vostru: este un servitor extraordinar, dar un stăpân îngrozitor, vă va da nişte sfaturi cumplite care vă vor scoate din Împărăția lui Dumnezeu. Gândiți-vă deci la lumină fiindcă lumina aduce bogăția (nu banii, ci bogăția), lumina aduce puterea şi tot ea aduce adevărata plăcere. Când aveți lumina, simțiți gustul celor mai mărunte lucruri, dintr-o simplă înghițitură de apă aveți senzația că ați băut elixirul vieții. Vă potoliți setea ca şi cum această apă ar circula prin venele voastre. Este o senzație de nedescris!

Hermes Trismegistul, Stăpânul Misterelor, a spus: "Soarele este tatăl său, luna este mama sa, vântul l-a purtat în pântecul (pg.31) său, iar pământul este doica sa".

Deci, vedeți, soarele (focul), luna (apa), vântul (aerul) şi pământul, cele patru elemente s-au unit pentru a produce şi hrăni această lumină, această chintesență pe care Hermes Trismegistul o numeşte Télesma şi care dă Inițiatului toată ştiința şi toate puterile.

Legenda povesteşte că Zarathustra l-a întrebat pe zeul Ahura Mazda cum se hrănea primul om, iar Ahura Mazda i-a răspuns: "El mânca foc şi bea lumină". De ce n-am învăța şi noi să mâncăm foc şi să bem lumină, pentru a ajunge la perfecțiunea primului om ?

Învățați să vă hrăniți cu lumină, fiindcă în lumină se află cele mai mari binecuvântări şi vă veți simți atunci atât de bogați încât veți începe să iubiți toate ființele. Numai sărăcia produce ura. Cei bogați nu

detestă niciodată pe nimeni. Dar să mă înțelegeți bine: eu vorbesc de cei cu adevărat bogați, de marii Maeştri. Ei trăiesc într-o asemenea abundență încât inima lor revarsă în exterior. Cum ar putea, trăind într-o astfel de plenitudine, să mai încerce ura ? Numai cel care se simte lipsit începe să fie arțăgos, gelos, să-i deteste pe ceilalți. Când vedeți pe cineva care nu-i iubeşte pe ceilalți, care nu arată nici noblețe sufletească, nici generozitate, să ştiți că este sărac şi mizerabil. Să nu uitați niciodată asta. Când omul devine conştient de toate bogățiile pe care Dumnezeu i le-a dăruit, simte cum inima sa se umple de iubire, nu se gândeşte decât cum să-i ajute pe ceilalți, să-i lumineze. Pentru că este bogat şi această bogăție se revarsă, este obligat s-o răspândească. În timp ce acela care se simte sărac îi invidiază pe cei bogați şi nu-i rămâne altceva de făcut decât să-i atace pentru a-i jefui.

Iată cum sărăcia, sub toate formele ei, stă la originea criminalității.

Binecuvântați fie cei care au pus lumina în mintea, în sufletul, în inima şi în spiritul lor, lumina spirituală care este adevărata bogăție. Cineva va întreba: "Dar cum putem avea această lumină interioară ?"

Ce întrebare ! Nu ştiți cum procedează primitivii pentru a face focul ? Ei au, de exemplu, două bucățele de lemn pe care le freacă unul de celălalt: aşa apare căldura şi continuând frecarea, apar în sfârşit mici scântei, lumina. După cum vedeți, aceasta se face în trei etape: mişcarea (voința), căldura (iubirea, sentimentul) şi în sfârşit lumina (inteligența, gândirea).

Pentru a ajunge la această lumină, trebuie deci să ne hotărâm să acționăm, să punem voința în mişcare până când căldura, iubirea vă cuprind şi până când această căldură şi iubire devin ele însele lumină.

(pg.33)Iată cum obțineți lumina! Faceți exerciții, meditați, vă rugați până când nu vă mai puteți lipsi de asta şi în sfârşit lumina izbucneşte. Bineînțeles, se poate interpreta şi invers: puteți transforma lumina în căldură şi căldura în mişcare. Când posedați o anumită cunoaştere, ea trezeşte în noi iubirea, şi iubirea vă îmboldeşte să acționați. Procesul funcționează în ambele sensuri. Ei da, este atât de simplu ! Oamenii se întreabă de ani de zile cum să obțină lumina, cum să trăiască o viață spirituală şi nu reuşesc, deşi este atât de simplu !

IV LUMINA CARE PERMITE SĂ VEZI ŞI SĂ FII VĂZUT

Lumina are calitatea esențială de a ne face să vedem: luminându-ne drumul, scoate la iveală pericolele dar si binecuvântările. Ea ne revelă deci realitatea. Fiecare lucru are proprietăți bine determinate, dart numai lumina are proprietatea de a ne lumina, de a ne arăta calea. Vă aprindeți lampa şi observați că foarte aproape se află o prăpastie: " Ei bine, spuneți atunci, încă doi paşi şi se termina cu mine!"

Fiecare lucru are calitățile sale proprii. Lumina bineînțeles nu vă va hrăni, nu vă va da bani, dar ea vă va arăta poate unde se află o comoară şi veți putea s-o dezgropați şi să deveniți foarte bogat. În timp ce , fără lumină, chiar dacă aveți bani, vi se vor fura pentru că cel care nu este luminat poate fi oricând jefuit. Aceasta se verifică în lumea interioară ca şi în lumea exterioară. Acesta este de altfel şi sensul cuvintelor

lui Iisus în Evanghelii: "Strângeți comori în cer unde viermii şi rugina nu le pot distruge, unde hoții nu pot ataca şi fura".

(pg.35)De două mii de ani această parabolă n-a fost niciodată interpretată corect fiindcă nu s-a înțeles că hoții, viermii şi rugina reprezintă pericolele care-l amenință pe om în alte trei facultăți esențiale ale sale: intelectul, inima şi voința.

Da, hoții care profită de faptul că nu sunt văzuți - deci de obscuritate - pentru a da lovitura, sunt simbolul pericolelor care amenință intelectul atunci când şi-a pierdut lumina. De îndată ce omul îşi pierde lumina, hoții, adică ideile bizare, îndoielile, neliniştile, se introduc în el şi îl slăbesc, îl sărăcesc, conducându-l uneori la nebunie. Câți nu au ajuns în azilele psihiatrice fiindcă au stins lumina din mintea lor ! Datorită întunericului au venit hoții şi au luat totul. Deci, dacă vreți să vă apărați de hoți, aprindeți lumina. De ce credeți că vitrinele magazinelor sunt luminate peste noapte ? Fiindcă lumina protejează.

Am avut într-o zi ocazia de a discuta cu nişte inspectori de poliție, şi le-am spus: "Credeți că veți putea combate criminalitatea crescând numărul de polițişti, de jandarmi, îmbunătățindu-vă metodele de urmărire şi de cercetare ? Ei bine, vă înşelați fiindcă mijloacele exterioare sunt incapabile să acționeze eficace în acest domeniu. Singurul mijloc eficace este lumina". El m-a privit stupefiat "Lumina ? ... Şi cum aşa ? Ei bine, reflectați: dacă criminalii îşi pot permite să încalce legile şi să pregătească liniştite tot felul de furturi, spargeri, răpiri, asasinate, este pentru că ei ştiu că în majoritatea cazurilor oamenii nu se îndoiesc de proiectele lor, că nu au nici o intuiție care să-i avertizeze şi să-i facă să-şi ia măsuri. Dar imaginați-vă că oamenii posedă o lumină interioară care le permite să detecteze dinainte, şi de foarte departe, ce li se pregăteşte: îşi vor lua măsuri şi răufăcătorul nu va reuşi. Singurul mijloc de a distruge criminalitatea este lumina. De aceea trebuie ca oamenii să fie învățați să-şi dezvolte lumina interioară. Aceasta va lua mult timp, dar este singurul eficace." Bineînțeles, aceşti inspectori m-au privit uimiți, nu se gândiseră niciodată la aşa ceva.

Atâta timp cât oamenii n-au dezvoltat în ei singurul mijloc care le-ar permite să vadă şi să prevadă: lumina, vor fi întotdeauna luați pe nepregătite într-o clipă sau alta, de către oamenii care sunt continuu concentrați asupra loviturilor pe care le pregătesc. Nici chiar mijloacele tehnice cele mai perfecționate nu pot asigura o protecție suficientă împotriva răufăcătorilor, căci şi ei se servesc de asta. Priviți numai câte spargeri la (pg.37) bănci! În ciuda caselor blindate, a sistemelor electronice de alarmă, etc ... Spărgătorii reuşesc să-şi atingă scopul pentru că şi ei înşişi au mijloace: îmbunătățirile tehnice care servesc poliției sunt de folos şi răufăcătorilor. Nu vom reuşi să desființăm criminalitatea decât în ziua în care ne vom hotărî să folosim lumina.

Avem posibilitatea de a vedea fiindcă razele luminii care cad asupra obiectelor le fac sa devină vizibile. Fără lumină nu putem vedea nimic, de aceea dacă există o lume invizibilă pentru noi, este pentru că nu suntem capabili să proiectăm raze asupra obiectelor şi entităților care o populează. Inițiații sunt capabili de a vedea atâtea lucruri pe care alții nu le văd, tocmai pentru că ei ştiu să proiecteze aceste raze.

Iată adevăruri care sunt ignorate şi de altfel, cine ar dori să se ocupe de oameni să-i învețe cum să poată proiecta raze luminoase prin intermediul inimii lor, intelectului lor, sufletului lor, spiritului lor ? Este cu mult mai interesant să-i învețe să se descurce în lume, să câştige bani, să pună mâna pe ceva !

(pg.38)Dar în zadar se descurcă ziua şi noaptea, sunt şi mai nefericiți şi bolnavi. De aceea trebuie să se decidă să lucreze asupra luminii şi cu lumina, pentru a învăța să proiecteze această lumină, singura care ne permite să vedem. Ei da, cum se face că nimic în lume, nici chiar cel mai prețios lucru ca aurul sau pietrele prețioase nu sunt capabile să învingă tenebrele ? Cum se face că luminii i-a dat creatorul această putere extraordinară ?

Cunoscând limbajul simbolic, înțelegeți că tenebrele nu sunt nimic altceva decât suferințele, slăbiciunile, bolile, şi deci numai lumina poate lupta eficace împotriva lor. Este inutil de a căuta în altă parte remediu pentru dificultățile voastre. În planul fizic, când se intră într-un subteran, într-o grotă, într-o peşteră, toți ştiu, bineînțeles, să-şi aprindă lămpile: dar când este vorba de viața interioară, nu se gândesc să folosească lumina.

De altfel, să mergem mai departe: lumina care permite să vedem permite să fim şi văzuți. Lumea este ca un ocean întunecat şi în acest ocean sunteți asemenea unor vase rătăcite; pentru ca spiritele foarte înalte să vă poată găsi, trebuie să lansați semnale luminoase. Pentru că dacă sunteți tenebre în tenebre, cum să vă poată observa aceste spirite ? Iisus a spus: "Rugați-vă" adică trimiteți curente puternice, şi nici o altă putere nu depăşeşte - în ochii Cerului - pe cea a luminii. Cerului nu-i place să se ocupe de ceea ce este stins, iar cel care vrea ca Cerul să-i arunce o privire, trebuie să-şi aprindă toate lămpile.

Vă doriți ca lumea divină să răspundă la toate întrebările care vă neliniştesc ? Odată cu aceste întrebări trimiteți în sus semnale luminoase, şi El vă va răspunde. Dacă puneți întrebări într-o altă manieră, să nu vă aşteptați să primiți răspuns, pentru că Cerul nu cedează la nici o presiune, exceptând pe cea a luminii.

V. MODUL DE LUCRU CU LUMINA

Câte persoane nu ar dori să aibe revelația lumii divine, să se simtă inspirate, să trăiască în extaz ! Dar ei îşi închipuie că trebuie să fie foarte greu să reuşească aceste lucruri. În realitate, este foarte simplu, atât de simplu, încât dacă li s-ar spune cum ar fi posibil, nu ar crede: nu vor face deci nimic pentru a realiza acesta şi nu vor cunoaşte niciodată splendorile lumii divine.

În urmă cu mai mulți ani, când eram încă un foarte tânăr discipol al Maestrului Peter Deunov, i-am pus acestă întrebare: "Care este modul cel mai eficace de a ne lega de Dumnezeu şi de a ne dezvolta calitățile şi virtuțile spirituale ?" El mi-a răspuns: "Trebuie să te gândeşti la lumină, să te concentrezi asupra ei, să-ți imaginezi că tot universul este scufundat în lumină". Am lucrat mult timp asupra acestei imagini a luminii şi am învățat multe. În realitate Dumnezeu nu este lumină, El este mult mai mult decât aceasta, nu putem să-l cunoaştem, nici măcar să ni-l imaginăm. De altfel, dacă în Geneză se spune că în prima zi El a creat lumina, (pg. 41) înseamnă că el nu este lumină, dar cu ajutorul ei a creat Universul.

Dumnezeu nu este lumină, dar fiindcă lumina este prima emanație divină, ea conține toate calitățile, toate virtuțile lui Dumnezeu, şi nu putem să cunoaştem pe Dumnezeu decât prin intermediul luminii.

Iată deci exercițiul pe care-l puteți face: în fiecare zi, de mai multe ori pe zi, de îndată ce aveți la dispoziție câteva minute, gândiți-vă la concentrarea pe lumină, că vă odihniți în lumină, că vă topiți în lumină, vă impregnați cu ea ... că întreg universul se scaldă în această lumină. Veți simți puțin câte puțin cum totul se reface în voi, că această lumină vă aduce adevărata ştiință, pacea durabilă, echilibrul, puterea. În loc să vă pierdeți timpul cu tot felul de activități inutile, gândiți-vă la lumina care străluceşte, care învigorează, care linişteşte.

Nu veți putea găsi niciodată sensul vieții în afară de lumină. Să luăm un exemplu foarte simplu al vieții cotidiene în timp ce vă treziți noaptea şi vreți să vă sculați, primul lucru pe care-l faceți este să aprindeți o lumină. În momentul în care vedeți clar, puteți să faceți orice vreți, pe când, în întuneric puteți să vă loviți, să răsturnați obiecte, etc. Da, însă majoritatea oamenilor n-au înțeles acest învățământ al luminii, ei fac totul în întuneric, vorbind simbolic, nu ştiu unde se află şi de aceea îşi sparg capul.

Trebuie să căutăm lumina, să ne concentrăm asupra ei, s-o bem, s-o mâncăm, s-o situăm deasupra tuturor comorilor pământului. De îndată ce aveți un moment liber, închideți ochii şi concentrați-vă pe această imagine a luminii care penetrează peste tot si aduce toate binecuvântările. Aveți de aşteptat la dentist sau într-o gară? Ei bine, în loc să frunzăriți reviste pline de lucruri inutile sau stupide, gândiți-vă câteva minute la lumină.

Când mergeți pe stradă, se poate întâmpla să fiți asaltați de gânduri sau de sentimente negative. Evident, acolo nu vă puteți opri şi închide ochii (dacă o faceți, după un moment se vor strânge o multime în jurul vostru, unii îşi vor aduce şi scaunele să vă privească, chiar circulația se poate opri!). *Dar nimic nu vă împiedică să vă opriți o clipă în fața unei vitrine ca pentru a o privi* (evident, nu o vitrină dincolo de care să vă poată privi cineva) *şi acolo, vă concentrați câteva secunde încercând să introduceți lumină în voi. Când veți privi din nou, vă veți simți despovărați, purificați.*

Iată metode pe care majoritatea oamenilor nu le cunosc; ei vor merge una două ore plictisiți de moarte, şi se vor complace în această stare toată ziua. Nici măcar nu le va veni ideea să se oprească într-un parc şi să-şi schimbe starea de spirit în contact cu arborii, florile, fântânile ... Vor merge mai degrabă într-o crâşmă unde vor bea ceva privind trecătorii aşa cum vacile privesc trecând trenurile apoi vor porni din nou, tot cu aceeaşi plictiseală şi când se vor întoarce acasă, vor transmite şi soției starea lor: "Ce mai faci dragă ?" Şi hop, un sărut prin care-ți transmite toate miasmele interioare. Şi imediat soția le transmite copiilor ... şi astfel trăiesc oamenii inconştient şi stupid.

Chiar dacă vă vorbesc aşa nu sunt sigur că veți prinde gustul să vă concetrați asupra luminii pentru a vedea cum poate să lucreze asupra voastră pentru a vă modela, a vă purifica, a vă învigora, a vă reînvia. Oamenii sunt gata să deschidă porțile pentru tot ce poate aduce complicații şi griji, dar pentru lumină nu este timp, nici loc. Iată de ce oamenii sunt mereu vulnerabili, nefericiți pentru că nu şi-au deschis încă intelectul, inima, sufletul şi spiritul în fața singurului lucru care contează: lumina.

Acest exercițiu pe care tocmai vi l-am dat este valabil în toate împrejurările vieții: fie că sunteți la bucătărie, că scrieți scrisori, că vă spălați, că vă îmbrăcați sau vă dezbrăcați, puteți pentru câteva secunde

să vă imaginați această lumină care scaldă întreg universul. Unii clarvăzători au văzut aceasta; au văzut că toate creaturile, toate obiectele, chiar şi pietrele se scaldă în lumină şi emană lumină.

Această lumină a fost denumită la început lumină astrală, fiindcă este comparabilă cu lumina stelelor. Dar deasupra acestei lumini mai există o alta, mai subtilă.

(pg.44)Când meditați sau când vă aflați într-o stare intens spirituală, ați simțit uneori că totul în voi devine luminos, ca un soare care străluceşte în interior, ca şi cum nişte lămpi ar fi fost aprinse, şi să simțiți ca şi cum această lumină ar ieşi prin fața dumneavoastră. De îndată ce vă înălțați către gradele superioare de bunătate, de generozitate, de duioşie, de puritate, lumina se naşte în voi, o vedeți, totul străluceşte. Dacă vă lăsați pradă sentimentelor de gelozie, de egoism, de cupiditate, nici măcar nu e nevoie să vă priviți într-o oglindă pentru a vă da seama. Simțiți fizic întunecimea pe fața voastră.

Bineînțeles, nu trebuie să generalizăm. Când vedeți o umbră pe fața cuiva nu trebuie să vă imaginați că este animat obligatoriu de sentimente sau intenții necurate. Nu, dacă nu vedeți şi alte elemente pentru a judeca, vă puteți înşela. Se poate ca altcineva din apropiere să producă o umbră pe fața acelei persoane; nu ea este în întuneric, ci este un nor care trece sau un obiect care-şi proiectează umbra sa. Şi, uneori, dacă fața sa străluceşte, se poate datora tot unei alte persoane care se joacă cu oglinzile şi aceste oglinzi proiectează o lumină pe fața sa. Nu persoana însăşi a creat această lumină: o entitate a venit pentru o clipă asupra ei şi de îndată ce pleacă, lumina dispare. Pentru a ne putea pronunța asupra feței cuiva, trebuie să fim capabili de a vedea dincolo de aparențe. Totuşi, luați drept criteriu valabil faptul că după gândurile, sentimentele, dorințele, proiectele şi intențiile voastre, lumina din voi variază.

(pg.45)În realitate, pentru a ajunge să posedați această lumină, importanța iubirii este determinantă. Când veți şti cum să înțelegeți iubirea, cum să o manifestați, cum s-o lăsați să curgă prin voi, atunci veți deveni luminoşi. Voi spuneți că nu vedeți legătura ... Ei bine, vă voi arăta. Ştiți cum aprindeau primitivii focul: luau, de exemplu, două bucățele de lemn pe care le frecau una de alta, această frecare producea căldură şi imediat apărea focul. **Sunt deci trei etape: mişcarea, căldura, lumina. Dacă interpretăm acest fenomen, descoperim că mişcarea corespunde activității produse de voință, căldura corespunde sentimentului produs de inimă, iar focul, lumina corespunde gândului generat de intelect.** În mod simbolic putem spune că, în domeniul iubirii, oamenii se opresc la mişcare. Bineînțeles, această mişcare produce căldura, dar ei trebuie să depăşească acest stadiu al simplei senzații pentru a merge mai departe, până la lumină, la înțelegere, pentru a putea pătrunde misterele universului. Iubirea poate să-i conducă până acolo, cu condiția să nu se limiteze s-o considere exclusiv ca pe o efervescență agreabilă. Există o întreagă ştiință care-l învață pe discipol cum să producă lumina, dar pentru aceasta nu trebuie să caute numai plăcerea, fiindcă plăcerea absoarbe toate energiile şi împiedică lumina să izbucnească.

(pg.46)Când reunim şi meditãm în linişte, lăsați la o parte toate preocupările voastre, concentrați-vă asupra luminii ca şi cum totul ar depinde de ea, ca şi cum însăşi viața voastră ar depinde de ea. Iată, gândiți că este ultimul vostru moment, că trebuie să părăsiți pământul şi că numai lumina vă poate salva şi vă legați de ea. Lumina ... nimic altceva nu trebuie să conteze. Este cel mai minunat exercițiu din câte

există. Vă puteți imagina această lumină albă, incandescentă, şi atunci puteți spune, ca Inițiații: **"Sunt parte din parte din sufletul incandescent ..."** V-o puteți imagina violetă, albastră, verde, galbenă, portocalie sau rosie. Dar este preferabil să fie albă, fiindcă lumina albă le rezumă, le răneşte pe toate celelalte. Prin această lumină albă puteți avea a-tot-puterea violetului, pacea şi adevărul albastrului, bogăția şi întinerirea atentă a verdelui, înțelegerea şi cunoaşterea galbenului. Sănătatea, vigoarea, vitalitatea portocaliului, forța, activitatea şi dinamismul roşului. Dar mai întâi de toate ea trebuie să fie albă. Când veți reuşi să vă concentrați asupra luminii, fie că vă simțiți ca un ocean care vibrează, palpită, freamătă sau unde totul este pace, fericire, bucurie începeți să simțiți că acestă lumină este totodată un parfum şi o muzică, acea muzică cosmică pe care o numim muzica sferelor, cântecul a tot ce există în Univers.

(pg.47)Nu există lucrare mai demnă, mai glorioasă, mai puternică ca lucrul cu lumina. Şi aceasta, dacă vreți într-adevăr să vă preocupați de ceva grandios, de ceva nobil. Toate celelalte activități au o latură bună şi o latură nefavorabilă. Dacă vă observați pe voi înşivă, constatați după câțiva ani, indiferent ce meserie ați exercitat v-ați uzat, v-ați pierdut forțele, sănătatea frumusețea. Bineînțeles, există şi câteva avantaje, câțiva bănuți, nişte onoruri, dar dacă trebuie să puneți toate acestea în balanța divină, veți constata că puținul pe care l-ați câştigat nu compensează bogățiile pe care le-ați pierdut.

Din nefericire, acesta este un gen de calcul pe care oamenii nu sunt obişnuiți să-l facă. Ei fac probabil multe calcule, atunci când vor sa obțină bani, onoruri, glorie sau ştiință, dar nu pun niciodată în celălalt taler al balanței pierderile antrenate de aceste achiziții, pacea, sănătatea, bucuria lor, puritatea. Vor sfârşi probabil prin a obține ceea ce doresc, dar câțiva ani mai târziu îi regăsim în clinicile sau spitalele psihiatrice incapabili să mănânce, să bea, să se bucure. În acel moment îşi dau seama de valoarea celora pe care le-au pierdut. Şi spun: "Dacă aş fi ştiut!..." Dar e prea târziu. Ar fi trebuit să ştie mai devreme. Iată de ce, voi care "ştiți", consacrați din ce în ce mai mult timp luminii. Este singura activitate care vă poate îmbogăți cu-adevărat, care vă poate reechilibra. Credeți-mă, cu toate celelalte activități, chiar dacă veți câştiga câteva mărunțişuri pe de o parte, veți pierde pe de altă parte lucruri cu mult mai pretioase. Uitați-vă puțin înapoi pentru a vă revedea existența de până acum şi veți descoperi cât este de adevărat. Aşadar, de-acum înainte, când veți dori să vă lansați în activități care să vă aducă alte avantaje lumeşti, reflectați mai întâi cât vă va costa acest lucru cel puțin în două domenii: în cel al sănătății şi în cel al evoluției spirituale. Rolul meu este acela de a vă da criterii care să vă permită să vă transformați viața, adică să puteți intra în noua viață. Dacă ar trebui pentru a vă face plăcere, să mai propag regulile vieții vechi nu e nici o problemă, numai că-mi închid prăvălia. Deci, voi continua să vă prezint noile legi care pot ajuta oamenii să se liniştească pentru a putea găsi calea spre patria celestă. Chiar dacă acum sunt puțini candidați gata să urmeze aceste reguli, este o altă problemă, eu am datoria să continui să le dau.

(pg.49)De-acum înainte, fie că sunteți cu toții aici, sau singuri acasă, sau în altă parte, gândiți cum să vă legați la sursa tuturor binecuvântărilor: lumina, iată totul.

Demult (să fi avut douăzeci de ani), am citit nişte cuvinte pe care nu le-am putut uita: un citat din Zohar(?). Erau în bulgară, bineînțeles, dar vi le voi traduce în franceză: "Şapte lumini sunt în Sublimul înalt

şi acolo locuieşte Bătrânul Bătrânilor, Taina Tainelor, Misteriosul Misterioşilor, Äin Soph". Când pronunțam aceste cuvinte, totul vibra şi frisona în mine.

Aceste şapte lumini sunt cele şapte culori şi fiecăreia din ele îi corespunde o virtute: violetului sacrificiul, indigoului forța, albastrului adevărul, verdelui speranța, galbenului înțelepciunea, portocaliului sfințenia, roşului iubirea. Dar trebuie ştiut că fiecare greşeală pe care omul o comite diminuează în el puterea care corespunde uneia din aceste culori. Este aproape inutil să lucrăm cu lumina şi culorile pentru a obține puteri spirituale dacă nu le sustinem în noi înşine prin virtuțile corespondente. Toți cei care îşi imaginează că vor deveni mari magi numai dedându-se la o practică sau alta, fără a ameliora nimic în viața lor interioară, se înşeală. Entitățile superioare nu cedează acestor tentative, numai entitățile celor mai de jos niveluri, elementaliilor, monştrii, se apropie. Dacă voiți să atrageți îngerii şi arhanghelii, nu veți reuşi s-o faceți decât grație virtuților voastre, fiindcă entitățile superioare nu răspund decât celor care ştiu să manifeste adevărata lumină, adică: puritatea, iubirea, înțelepciunea adevărul.

Trebuie să ştiți că dacă doriți să atrageți dragostea sau prietenia cuiva, toate mijloacele pentru a ajunge la acestea sunt interzise (bani, seducție, violențe, cadouri, cu toate că toată lumea utilizează aceste mijloace fiindcă sunt cele mai facile) în afară de lumină. Da, singurul mijloc recunoscut de Cer, care este în acelaşi timp şi cel mai puternic, este de a trimite persoanelor de care dorim să ne facem iubiți - cadouri de lumină spirituală pe care o răspândim în jurul lor. Când doriți ca cineva să vă iubescă şi să se gândească la voi, trimiteți-i lumină. Sufletul său care va simți prezența unei entități benefice vă va aprecia din ce în ce mai mult. Doriți ca prietenii la care mergeți să fie fericiți sa vă primească ? Atunci nu procedați ca toată lumea sa faceți vizite părinților sau prietenilor în momentele de iritare, de nelinişte, când sunt în întuneric. Înainte de a intra într-o casă, reculegeți-vă câteva clipe, gândind că această casă şi locuitorii ei sunt cufundați în lumină. Cum să nu fie fericiți să vă revadă ?

(pg.51)Lumina trebuie să fie preocuparea voastră constantă. Oriunde ați fi, de îndată ce aveți un moment liber, gândiți-vă la lumină. Când vă simțiți sufletul umbrit de o tristețe, de o greutate, de o îndoială, mergeți spre lumină şi vorbiți-i. Spuneți-i: **"O, lumină, tu care eşti cea mai inteligentă, intră în mine, vino si luminează-mi inima şi creierul".** Şi lumina vine şi vă luminează. Dacă doriți să ajutați pe cineva care se află la grea încercare, trimiteți-i prin gând raze luminoase, pătrundeți-l cu aceste raze. Dacă simțiți o durere în corpul vostru, chemați lumina, imaginați-vă că ies din degetele voastre raze de toate culorile şi dirijați-le spre locul dureros, după un timp veți constata o ameliorare.

Să ştiți că nu veți fi cu adevărat sănătoşi decât atunci când veți reuşi sa formați în jurul vostru o aură pură si puternică conținând toate culorile spectrului. Aceasta este adevărata medicină. O aură puternică este cea mai bună protecție, este ca o barieră care se opune curentelor nefaste şi tulburărilor de tot felul. Înconjurați de o astfel de aură, omul este ca într-o fortăreață şi chiar atunci când toți în jurul lui sunt agitați, tulburați, bolnavi, el îşi păstrează în continuare iubirea şi curajul său fiindcă se simte locuit de o prezență luminoasă grație căreia îi poate ajuta pe alții.

(pg.52)Încercați să înțelegeți importanța lucrului cu lumina şi veți avea un mijloc infailibil. Dacă nu obțineți imediat rezultate, este pentru că ați rămas prea mult timp departe de lumină. Există atâtea

elemente opace care s-au acumulat în voi încât lumina nu le poate încă pătrunde. Ea întâlneşte pereți prea groşi, trebuie s-o ajutați să-şi croiască drum în voi purificând, pentru a face pereții să devină din ce în ce mai subțiri şi transparenți.

Într-o zi, în sfârşit, lumina va izbucni şi va inunda totul, acesta va fi triunghiul Fraternității Albe Universale în lumea întreagă. Dar sunt necesare lămpi aprinse, vii, cum a fost în Rabbi Shimon bar Yokai care a fost numit "Lampa Sfântă" căci răspândea lumină. Când a murit, s-a spus că lampa s-a stins. Dar lampa luminează încă în cealaltă lume.

VI. Prisma, imaginea omului

Prisma ne relevă cum lumina albă se descompune în şapte culori.

Acest fenomen al descompunerii luminii cu ajutorul prismei se bazează pe trei numere semnificative: 1, 3, 7. Numărul 1 reprezintă fascicolul luminos care cade pe una dintre fețele prismei, numărul 3 reprezintă prisma însăşi cu cele trei fețe, iar nr. 7 reprezintă culorile dispersate de către prismă.

Simbolic, putem stabili o corespondență între cele trei laturi ale prismei şi cele trei principii care guvernează comportamentul omului: intelectul, inima, voința. Pentru a putea iradia armonios cele şapte culori, trebuie ca această prismă - care este omul - să fie transparentă şi echilaterală, adică intelectul, inima şi voința să fie în mod egal dezvoltate în el, trebuie să fie inteligent, bun şi agreabil să-şi realizeze gândurile şi sentimentele sale. În acel moment totul în el este armonios ... Dar, evident, sunt cazuri foarte rare, iar prisma echilaterală reprezintă pe Inițiat, pe Înțelept, pe marele maestru.

În cele mai multe cazuri, oamenii sunt triunghiuri cu laturi inegale. Unii au voința mult mai dezvoltată, ceea ce înseamnă că, cel mai adesea, se mulțumesc să realizeze proiectele altora. Alții, din contra, au intelectul şi inima mult mai dezvoltate decât voința, aceasta semnifică faptul că aceste persoane reflectează şi analizează destul, că sunt de asemenea foarte sensibile, dar când este vorba să acționeze, să realizeze ceva, ele aşteaptă să o facă alții în locul lor. Şi tot aşa, există tot felul de oameni ... Esențial este însă să înțelegem că trebuie să facem toate eforturile pentru a deveni prisme echilaterale pentru a putea iradia cele şapte culori, adică a emana cele şapte virtuți. Nu trebuie să fabricăm lumina, ea este deja prezentă gata să treacă prin noi pentru a produce efectele sale, numai noi nu suntem încă gata, noi nu suntem nici suficient de dezvoltați, nici purificați. **Da, Dumnezeu este gata să intre în om pentru a se manifesta în toată splendoarea celor şapte culori, adică să-i dea toate virtuțile şi puterile, dar omul este opac, dezechilibrat sau bolnav şi Dumnezeu nu se poate manifesta decât imperfect prin el.**

Deci, primul lucru care trebuie făcut, este să recreăm echilibrul în noi înşine: de exemplu, dacă până acum am dezvoltat numai intelectul, trebuie să găsim condiții să ne dezvoltăm inima, iar apoi să lucrăm, să facem exerciții pentru întărirea voinței. Când acest triunghi al inimii, intelectului şi voinței este perfect dezvoltat, omul îşi dă sema că în mod automat lumina intră în el şi reizvorăşte sub forma celor şapte culori.

Să aruncăm acum o privire asupra funcțiilor organismului fizic: fiecare reproduce fenomenul prismei cu lumina care se descompune în şapte culori. Când mâncați de exemplu, hrana reprezintă lumina,

stomacul reprezintă prisma şi el trebuie să fie în bună stare pentru a putea digera alimentele, adică să distribuie cele şapte forțe, cele şapte culori, în tot corpul. El trimite roşul în sistemul muscular, portocaliul în sistemul circulator, galbenul în sistemul nervos, verdele în sistemul digestiv, albastrul în sistemul respirator, indigoul în sistemul osos şi în fine, violetul în sistemul glandelor endocrine şi al chakras-urilor.

La fel se întâmplă cu aerul pe care-l respirăm, reprezintă simbolic lumina soarelui, organele respiratorii (nasul şi plămânii al căror rol este aici comparabil cu cel al stomacului), reprezentând prisma.

(pg.56)În momentul în care sângele purificat şi încărcat cu oxigen părăseşte plămânii, el distribuie în organism şapte fascicole de forțe.

Acelaşi fenomen se produce cu văzul şi auzul: imaginile sunt recepționate de ochi, sunetul de auz, ca de nişte prisme care le descompun şi le trimit sub formă de impresii. Deci, tot ce pătrunde în om, adică tot ce este absorbit sau recepționat de el, se poate compara cu lumina care intră în prismă şi este descompusă pentru a putea fi distribuită. Sunt aceleaşi fenomene.

Să vedem acum cum se face repartiția .... al cantității. Când stomacul distribuie energiile, el trimite 4 părți în regiunea abdomenului şi organelor sexuale, 2 părți plămânilor şi inimii şi numai 1 parte creierului. Pentru a înțelege această repartitie, trebuie să ne amintim de o altă diviziune în trei pe care o utilizează tradițional ştiința inițiatică: diviziunea cap, torace, abdomen. Capul corespunde lumii divine, lumii inteligenței, toracele (plămânii şi inima) lumii astrale, iar abdomenul (organele digestive şi sexuale) corespund lumii fizice. Aceasta este o diviziune tradițională la ezoterici. Deci, stomacul care absoarbe hrană şi o distribuia, păstrează 4 părți pentru regiunea sa, trimite 2 părți la cord şi plămâni şi o parte la creier. Din aerul primit, plămânii trimit 2 părți la abdomen, 2 părți la creier şi păstrează 3 părți pentru ei şi inimă. În sfârşit când creierul primeşte energie solară, păstrează 4 părți pentru el, trimite 2 părți la inimă şi plămâni şi numai 1 parte la abdomen. Elementele spirituale care lasă foarte puține deşeuri, intră într-o mică cantitate în stomac, în timp ce sistemul nervos primeşte aproape tot. Invers, aproape toate energiile produse de hrană şi băutură merg la sistemul muscular şi abdomen şi destul de puțin la creier.

Este esențial acum să înțelegem ce ne spune prisma, trebuie să lucrăm asupra noastră înşine pentru a deveni puri ca un cristal şi a dezvolta armonios acest triunghi care formează capul, plămânii şi abdomenul. În acel moment, lumina în care suntem cufundați ne va traversa şi va ieşi din nou sub forma a şapte culori, cele mai frumoase, cele mai strălucitoare.

V-am vorbit deja de simbolismul celor două triunghiuri, unul cu vârful în sus şi altul cu vârful în jos. Unii dintre noi ştiu deja că aceste două triunghiuri echilaterale sunt simbolurile bărbatului şi femeii care au dezvoltat la perfecțiune inima, intelectul, şi voința lor.

(pg.58)Triunghiul bărbatului are vârful orientat în jos fiindcă reprezintă Spiritul cosmic care coboară întotdeauna către materie, către pământ, pentru a-l învigora, a-l .... şi a-i da o parte din energia sa: reprezintă involuția.

Triunghiul femeii are vârful orientat în sus fiindcă este simbolul materiei care urcă pentru a se uni cu prea-iubitul său, spiritul: este evoluția. Fiecare face jumătate din drum şi când se întâlnesc, se îmbrățişează,

fuzionează şi sunt în plenitudine. Acestă întâlnire a Spiritului cu materia este simbolizată de Semnul lui Solomon.

Când bărbatul şi femeia se unesc pentru a crea un copil, ceea ce bărbatul dă femeii, este 1, lumina, iar femeia care reprezintă pe 3, prisma, produce cele 7 forțe: o ființă completă. Este aceeaşi lege. Iar dacă femeia nu este bine conformată, ea nu va produce un fascicol de culori perfecte, adică o ființă omenească cu toate membrele, toate facultățile şi calitățile, ci o ființă handicapată. Aceasta depinde de mamă, dar şi de tată, fiindcă tatăl nu dă totdeauna mamei ceva atât de pur şi luminos ca lumina soarelui. Ceea ce este sigur, este că dă ceva (pg.59)şi această lumină dată de tată, strălucitoare sau ternă, care trece prin prisma mai mult sau mai puțin perfectă a mamei, produce un copil mai bine sau mai puțin bine conformat. Dar corespondențele sunt absolut valabile.

Chiar când vă vorbesc, cuvintele pe care le pronunț sunt ca lumina soarelui iar voi, voi sunteți prismele. Dacă cuvintele mele sunt la fel de pure, de inteligente, de perfecte ca lumina soarelui, şi dacă voi sunteți nişte prisme bune, adică dacă sunteți odihniți, atenți şi vigilenți, cu un intelect şi o inimă receptive, se vor naşte copii extraordinari, adică idei, imbolduri şi decizii constructive. Dar chiar dacă vă fac revelațiile cele mai profunde şi mai adevărate iar voi sunteți somnolenți, obosiți sau indiferenți la cuvintele mele, nu sunteți nişte prisme bune: nu se va produce niciun rezultat şi se vor produce chiar neînțelegeri, fiindcă voi veți înțelege altceva decât v-am spus eu.

Acum vă voi descoperi încă ceva extrem de interesant. Inițiatul care posedă în el însăşi cele două triunghiuri, cele două principii masculin şi feminin, reprezintă unirea spiritului cu materia. Când el este plin de bunătate, de iubire şi de compasiune pentru oameni şi cu atenția concentrată pentru ale trimite binecuvântările sale, el reprezintă triunghiul spiritului al cărui vârf este orientat în jos, adică către umanitate. În acel moment el primeşte lumina lui Dumnezeu, şi cu toate că întreaga sa activitate este orientată în jos, către oameni, această lumină iese din el într-un fascicol de şapte culori care se proiectează către cer, iar îngerii, arhanghelii şi Dumnezeu Însuşi sunt uimiți.

Cât despre principiul feminin care este simbolizat prin triunghiul materiei, triunghiul al cărui vârf este orientat în sus, este mult mai aproape ca centrul pământului. Acest centru al pământului proiectează şi el o lumină, dar o lumină infernală, o lumină tenebroasă care poate (pg.60) avea asupra ființei umane, dacă nu este .... , inteligentă şi pură, efecte dezastroase. Deci, cum am spus, când Inițiatul are pentru umanitate o iubire total dezinteresată şi când toate forțele sale, din tot sufletul său, cere ca toți oamenii să fie în bucurie, în abundență, în pace şi în plenitudine, atunci cele şapte culori izvorăsc prin el. Dar se petrece în acelaşi timp şi altceva foarte important: toate forțele întunecate pe care infernul i le trimite, Inițiatul le purifică, le transformă şi ştie să le utilizeze. Pentru marii Inițieți, nu există rău pe care să nu reuşească să-l transforme în lumină şi bucurie. Numai atunci când omul nu se află în legătură cu lumina divină, când nu a reuşit să-şi dezvolte inteligența şi voința, poate suferi influențele subterane care-l pot tulbura şi chiar face să cadă.

(pg.61)Creierul, plămânii şi stomacul distribuie fiecare şapte forțe în toate sistemele organismului uman: 3 x 7 = 21 şi împreună cu omul însuşi, 22. Iată cele 22 de chei , cele 22 de taine ale Tarotului. Sau,

dacă nu vreți să socotiți omul fiindcă el este deja subînțeles prin cele 21 de forțe, îl puteți înlocui prin lumina care produce toate forțele. Aceasta face deci 7 energii pentru cap, 7 pentru plămâni si inimă, 7 pentru abdomen şi împreună cu lumina soarelui, acesta totalizează 22.

Întreaga viață, multitudinea afinităților şi corespondențelor, care constituie viața este reprezentată în acestă imagine a luminii pe care prisma o descompune în şapte culori. De aceea vă dau acum ca regulă să căutați lumina, să vă imaginați că sunteți o prismă şi că v-ați orientat atât de bine încât vă lăsați traversați de razele soarelui pentru a face să reizvorască imediat în jurul vostru cele şapte culori magnifice.

VII. Puritatea deschide porțile luminii

I.

În fiecare noapte, când omul adoarme, sufletul său se depărtează de corpul său fizic pentru a se cufunda în Sufletul Universal. În timpul acestui repaus al corpului, se realizează în el o curățire, o purificare. Odată îndeplinită această lucrare, sufletul poate veni şi-şi reia funcțiile şi să se manifeste în materie prin tot felul de activități. Acest proces se repetă în fiecare noapte şi chiar în timpul zilei pentru anumite persoane. Deci, noaptea, sufletul abandonează corpul fizic (dar rămânând totuşi legat de el prin legături subtile numite coarda de argint) şi când el revine dimineața, găseşte casa măturată, curățată spălată, şi-şi poate relua lucrul. Dacă sufletul n-ar fi părăsit corpul, omul ar fi murit otrăvit, asfixiat, fiindcă acțiunea de curățire nu s-ar fi putut realiza în el.

Trebuie să înțelegem bine că viața este o combustie: toate aceste activități fizice, afective, mentale, cărora le dăm numele de "viață", produc o degajare de forțe, dar lasă reziduuri pentru eliminarea cărora este necesar un anumit timp. Este deci necesar ca sufletul să se îndepărteze pentru a se putea face curățirea. Şi fiindcă invazia corpului de către impurități obligă sufletul să-l părăsească, decurge din aceasta că, cu cât un om devine pur şi limpede, **cu atât e mai puțin necesar ca sufletul să-l părăsească.** Evident, când omul s-a supraîncărcat cu hrană greoaie (şi nu mă refer numai la hrana fizică ci şi la cea astrală şi mentală), această curățire durează mai mult timp şi prelungeşte absența sufletului. Este uşor de înțeles: când menajera vine să facă curat înarmată cu o mătură, cu o găleată, cu o cârpă, stăpânul casei este obligat să-i lase biroul liber şi să plece până ce treaba este terminată ! Sufletul este deci alungat din corp fiindcă e prea multă curățenie de făcut.

Problema care se pune acum este dacă sufletul care părăseşte corpul urcă întotdeauna. Să se unească cu sufletul universal, sau rămâne numai să plutească în regiunile inferioare. Aceasta depinde de persoană, de natura şi calitatea dorințelor, sentimentelor şi gândurilor ei. Dar nu doresc să vorbesc aici decât de o ființă animată de un ideal spiritual măreț. În timpul somnului, sufletul său se înalță către lumină, se scaldă în ea, contemplă imensitatea, călătoreşte şi comunică cu entitățile celeste ... Când el îşi regăseşte corpul, şi comunică amintirea celora pe care le-a trăit şi se va strădui să le imprime creierului. Şi chiar dacă omul nu devine imediat conştient, cum toate aceste maprente sunt de neşters, într-o bună zi se va produce revelația. Iată de ce se poate întâmpla ca deodată, ca într-o străfulgerare, să deveniți conştienți de anumite

adevăruri sublime pe care subconştientul vostru le purta deja de mai mult timp. Nu venise încă momentul să conştientizaţi, dar într-o clipă, când creierul vostru s-a aflat în condiții favorabile, fintr-o dată lumina a izbucnit. Evident, dacă sunteți obişnuit să lucraţi asupra corpului vostru fizic pentru a-l purifica şi sensibiliza, sufletul nostru poate înregistra mult mai uşor realitățile lumii sublime şi le poate transmite conştientului vostru. De aceea este important să dăm corpului fizic o hrană pură, aer pur, băuturi pure şi chiar gânduri, sentimente, activităţi pure.

Spiritualitatea nu constă în a neglija materia pentru a ne ocupa numai de spirit, fiindcă în realitate manifestările spiritului sunt limitate de gradul slab de evoluție al corpului nostru fizic. **Spiritul are toate puterile, dar nu le poate manifesta atâta timp cât organele corespondente din corpul nostru nu sunt trezite.** Alchimiştii care au înțeles această idee s-au ocupat de a transforma materia, de a o purifica, sublima. Toată acea lucrare pe care o făceau asupra materialelor în creuzete, alambicuri, era simbolică. În realitate era o lucrare asupra corpului fizic prin apă, prin aer, prin foc, până când corpul era capabil să reflecte şi să lase să treacă lumina celestă şi virtuțile spiritului. Spiritul nu are nevoie să evolueze. Din cotră, rolul său este să involueze, adică să coboare pentru a anima materia. În regiunea sublimă căreia îi aparţine, el este perfect. Este o problemă care trebuie să fie foarte clară pentru discipol: spiritul are toate posibilitățile în cer, dar este neputincios în planul material atâta timp cât organele corpului fizic nu sunt pregătite să-i asigure manifestarea. Este foarte important de înțeles acest lucru, fiindcă oamneii fie sunt influențați de filozofia materialistă, fie de o concepție greşită despre spiritualitate şi nu reuşes să le împace. Sub forme diferite alchimiştii exprimau mereu aceeaşi idee: ei spuneau că lucrează asupra materiei pentru a o face să devină subtilă şi a o transforma în aur pur, simbolul perfecțiunii.

Nu este deci atât de important să ne ocupăm de suflet şi de spirit, ci de instrumentele fizice prin intermediul cărora ele se manifestă, şi unul dintre aceste instrumente privilegiate este, evident, creierul. Când întâlniți o ființă debilă, nu spiritul său este debil - spiritul său poate fi cel al unui mare înțelept - ci este instrumentul prin care el se manifestă, creierul său este defect. Dați celui mai mare violonist o vioară cu coarde slăbite şi nu va putea cânta. Spiritul este şi el un virtuoz care are nevoie, pentru a se manifesta, de un bun instrument. Cerem prea mult spiritului: îi dăm un corp ruinat şi aşteptăm să facă minuni. Ei nu, nu se poate: e ca şi cum am vrea să scoatem o scânteie dintr-un chibrit umed: nu este posibil.

Ceea ce-i împiedică pe oameni să primesca revelațiile Cerului este faptul că nu reuşesc să se degaje de grijile lor materiale şi de aceea sunt încorsetați, sufocați. Nici măcar nu se gândesc să consacre un minut lumii divine sau soarelui, fiindcă unica lor preocupare este să ştie cum să aranjeze una şi alta. Eu nu spun că oamenii trebuie să-şi abandoneze afacerile, dar este important să-şi lase pentru un moment preocupările la o parte, ca şi cum ar lăsa o povară. Priviți de exemplu un hamal care transportă poveri într-o expeditie în munți: din timp în timp le lasă jos, respiră puțin, se aşează, ronțăie ceva, bea, apoi îşi reia încărcătura şi îşi urmează urcuşul. N-ați putea face şi voi la fel?

Gândiți-vă din când în când să vă lăsați grijile undeva, o oră sau două; vă asigur, nimeni nu va veni să vi le ia ! Nu există prea mulți candidați să preia grijile altora. Deci, lăsați-le cu toată încrederea - când veți porni din nou la drum le veți găsi exact unde le-ați pus - şi intrați în contact cu Cerul.

II.

Acum câțiva zeci de ani, când încă se mai utilizau lămpi cu petrol, în fiecare seară trebuia să se curețe sticla lămpii. Arderea producea deşeuri, petrolul prin ardere degajă un fel de funingine care se depunea pe sticlă, şi chiar dacă flacăra era aprinsă, lampa nu mai lumina, trebuia curățată.

Acelaşi fenomen se petrece şi în noi, fiindcă viața este o ardere, da, gândurile, sentimentele, actele noastre, toate manifestările noastre sunt rezultatul unei arderi. Pentru a produce flacăra, acestă energie care ne dă viață, trebuie să existe undeva materiale pregătite pentru ardere. Dar această combustie se însoțeşte inevitabil de deşeuri care trebuiesc eliminate, fiindcă aşa cum sticla lămpii neştearsă de funingine nu mai dă lumină sau cum soba cu lemne sau cărbuni necurățată de cărbuni nu mai dă căldură, tot aşa omul care nu se purifică se afundă în întuneric, frig şi sfârşeşte prin a-şi pierde viața.

Din nefericire oamenii nu s-au gândit niciodată la aceste corespondențe, şi-şi imaginează că pot trăi foarte bine fără să se preocupe de eliminarea impurităților. Ei ştiu că trebuie sa se spele în fiecare zi fiindcă altfel porii pielii lor se vor închide şi aceasta va dăuna sănătății. Dar interior nu se spală, de aceea porii pielii lor spirituale sunt astupați, nici o lumină nu ajunge la ei şi rămân scufundați în întuneric, acuzând Cerul că i-a abandonat şi că rămâne surd. Ei bine, Cerul nu ne-a abandonat şi nu este nici surd ! Obstacolele vin de la noi, fiindcă noi ne-am format în jur o crustă atât de groasă, am întărit-o şi consolidat-o, încât nici Cerul n-o poate traversa. Noi suntem cufundați în lumea divină şi totuşi ne simțim izolați şi separați de el, tocmai fiindcă această crustă formată de gândurile şi sentimentele noastre inferioare, fac un ecran care ne împiedică să intrăm în comunicare cu El. În realitate Cerul, lumina, bucuria, totul este prezent şi ne înconjoară, şi cel care decide să lucreze asupra lui însuşi pentru a se purifica şi a-şi transforma corpurile subtile, făcându-le să devină receptive şi sensibile, îşi va da seama că nu există de fapt nici o separare între Cer şi el însuşi.

Vă voi da o altă imagine. Când cerul este senin, apare soarele, când cerul este acoperit de nori, soarele rămâne ascuns. Dar dacă urcați cu avionul până la o altitudine de zece mii de metri, vă aflați deasupra plafonului de nori, unde soarele străluceşte mereu, nu este niciodată ascuns ...

Ei bine, din punct de vedere ezoteric, norii nu sunt nimic altceva decât gândurile şi sentimentele opace, dense şi terne care, acumulându-se în inima şi intelectul nostru, ne ascund soarele. În interiorul nostru străluceşte întotdeauna un soare, un soare care este Dumnezeu Însuşi, sursa vieții, sursa luminii. El este mereu acolo, prezent undeva în esența noastră, în centrul ființei noastre, dar nu-l vedem, nu-l simțim, suntem în ītuneric şi tremurăm, dar de ce ? Fiindcă n-am ştiut să ne purificăm.

Este extrem de important pentru om să ştie să-şi elimine impuritățile organismului său psihic. De aceea exercițiile de purificare ocupă un loc atât de important în viața discipolului, şi nu numai purificare prin mijloacele fizice: postul, exercițiile respiratorii, abluțiile, etc. ... dar şi purificarea prin mijloacele

spirituale: concentrarea, rugăciunea, fiindcă aceste exerciții îi permit să introducă în el o substanță care dezagregă tote elementele străine, deci nocive.

V-am dat deja în mai multe rânduri exerciții pe care să le faceți cu cele patru elemente, focul care arde, aerul care dispersează, apa care spală şi pământul care înglobează.

Regăsiți aceste exerciții şi practicați-le[1].

Este în interesul vostru. În fiecare zi, de mai multe ori pe zi, gândiți că activitățile voastre fizice şi psihice, fiind rezultatul unor arderi, produc deşeuri de care trebuie să scăpați. Aceste deşeuri nu sunt comparabile decât poate cu un pic de fum, dar fumul care se depune în fiecare zi formează până la urmă un strat negru pe care nimic nu-l mai poate înlătura.

Să luăm un alt fenomen al vieții cotidiene la care nu v-ați gândit cum să-l interpretați. Când mâncăm trebuie să evacuăm anumite materii: este o lege la care sunt supuse toate creaturile. Studiați sistemul digestiv la om: totul este conceput perfect pentru a primi hrana şi a arunca ce n-a putut fi asimilat. Dacă apare o anomalie care perturbă funcționalitatea rinichilor sau a intestinelor, omul se otrăveşte încetul cu încetul. Dar acest lucru nu este valabil numai în planul fizic, dacă evacuarea nu se face corect nici în planul eteric, astral, mental, omul , de asemenea, se otrăveşte. Câți oameni nu sunt intoxicați psihic fiindcă corpurile lor eteric, astral, sau mental sunt saturate de impurități ! Ei nu ştiu faptul că şi în acele planuri sunt elemente de aruncat, iar canalele sunt astupate. Trebuiesc permeabilizate pentru ca circulația să se poată face din nou.

Iată încă o dovadă pentru cele pe care tocmai vi le-am relatat. Suntem cufundați în viața divină, luminoasă şi bogată, dar nu o simțim fiindcă canalele sunt obturate şi comunicarea este întreruptă. Iată de ce rolul esențial al înițierii este să învețe pe discipol că numai purificându-se va reuşi să restabilească comunicarea pentru ca viața divină să circule în el. Când viața circulă ea aduce toate materialele indispensabile celulelor. În momentul în care această circulație se opreşte, urmează moartea.

Ceea ce v-am revelat acum este înscris în natură de către Inteligența cosmică, dar voi nu v-ați dat silința să o descifrați. Studiați viața tuturor creaturilor şi observați că într-un moment sau altul, toate au ceva de aruncat.

Deci în fiecare zi, de mai multe ori pe zi, gândiți-vă la curățire, la purificare. Faceți să curgă apa, apa celestă, imaginați-vă că vă aflați într-un torent sau sub o cascadă şi că toate impuritățile voastre sunt îndepărtate. Vă mai puteti imagina că sunteți un cristal şi că încet, încet, deveniți transparent. Oh ! Bineînțeles, nu poate fi vorba de o transparență fizică, ci în domeniul eteric, astral, mental, iar un clarvăzător va putea constata că sunteti cu adevărat transparent şi pur ca un cristal, şi că energiile Cerului trec prin voi, aşa cum lumina trece prin prismă, descompunându-se în cele şapte culori. Deoarece există metode eficace, de ce să nu le folosim în loc să fim mereu în suferință, pe cale de a plânge şi de a-i plictisi pe ceilalți?

În fiecare zi trebuie sa vă gândiți cum să vă purificați, fiindcă peste tot primiți impurități nu numai în planul fizic, mâncând, bând, respirând, dar şi în planul psihic prin gândurile şi sentimentele voastre, dar şi

1 . A se vedea vol XIII din Opere Complete, cap. VI.

prin gândurile şi sentimentele altora şi sunteți otrăviți. Deci, supravegheați-vă, nu citiți şi nu primiți orice, nu frecventați pe oricine şi mai ales fiți atenți la gândurile voastre, la obiceiurile pe care vi le faceți, fiindcă numai grație vigilenței voastre veți deveni puri, puri spiritual. Şi nu numai această puritate vă va aduce toate binecuvântările, dar prezența voastră va fi benefică şi celorlalți: veți face bine tuturor creaturilor pe care le veți întâlni, la veți curăța, le veți lumina.

Nu trebuie niciodată sa uitați că starea voastră interioară nu vă priveşte numai pe voi, dar îi influențează şi pe ceilalți. Dacă sunteți impur, prin emanațiile voastre, îi murdăriți şi pe ceilalți. Doriți să faceți bine, se înțelege, dar să ştiți ca nu puteți face nici un bine dacă nu sunteți pur. Iată, asta este tot, absolut. Dacă vreți cu adevărat să ajutați umanitatea, o puteți face prin puritatea voastră. Chiar dacă nu spuneți nimic nimănui, prin puritatea voastră lăsați să treacă prin voi o lumină care contribuie la ameliorarea tuturor în jurul dumneavoastră. Da, numai prin prezența voastră. Dar dacă sânteți impur, adică rău, nedrept, lacom, criminal, contribuiți la otrăvirea lumii întregi. Acum, fie că o credeți sau nu, este chiar aşa: eu cred asta sau mai degrabă o spun.

Oamenii caută inteligența, forța, voința, iubirea şi mai ales banii ! Pentru bani toată lumea aleargă, dar pentru puritate ... Şi iată că puritatea este baza tuturor. Ocupați-vă de puritate şi restul va veni singur la voi. Puritatea vă va face mai sănătos, mai frumos, mai puternic, mai inteligent. Evident contemporanii atât de savanți şi erudiți au lăsat la o parte această problemă a purității. Viața pură ... la ce ar putea servi viața pură ? Ei au alte preocupări si ca urmare, cu viața lor impură se pun în pericol, se îmbolnăvesc şi pierd chiar tot ce aveau, fiindcă baza era şovăielnică. Da, baza. Au existat sfinți care n-au citit nici o carte, care n-au făcut niciodată studii, ci au lucrat numai pentru puritate şi iată că toate celelalte calități au început să se mainfeste în ei: cunoaşterea, clarvederea, puterea de vindecare ... fiindcă nu mai existau în ei straturi opace, nu mia existau ecrane şi toate bogățiile Cerului puteau pătrunde în ei.

Trebuie deci să lucrați în fiecare zi pentru a permite luminii să intre, în fiecare zi să curățați, să frecați, să spălați ... ca femeile de serviciu care au această muncă. Voi spuneți: "Cum ? Noi care intenționăm sa devenim prinți şi prințese, ne spuneți că trebuie să fim ca femeile de serviciu ?" Desigur o femeie de serviciu poate deveni o prințesă. Când veți pune totul la punct în voi, veți abandona vechile voastre veşminte pentru a se îmbrăca cu veşminte princiare !

VIII. Trăiți viața intensă a luminii

Dintre toate lucrurile pe care le cunoaştem în lumea fizică, lumina este cea mai rapidă: ea parcurge 300.000 kilometri pe secundă. De ce tocmai ei Inteligența cosmică i-a dat cea mai mare rapiditate ? Exceptându-i pe Inițiați care au acvordat întotdeauna prioritate luminii, nimeni nu s-a gândit vreodată să-şi pună o astfel de problemă, pentru a trage concluziile în viața spirituală.

Nimic nu poate egala viteza luminii şi acest fapt îi conferă o mare superioritate asupra tuturor lucrurilor. Da viteza este un criteriu al perfecţiunii, şi nu numai în domeniul tehnic. Dacă gândirea voastră devine înceată, dacă nu vă mai puteţi baza pe ea pentru a avea rapid imaginea justă a unei situaţii critice, puteţi avea un accident sau cădeţi în capcană. La fel, în viaţa interioară, dacă viaţa psihică se încetineşte, totul devine mult mai dificil. Ei, da, lumina este o măsură, un criteriu. Lumina nu are nimic rău în intenţia sa, ea nu este interesată, este degajată, liberă de orice dorinţă, de aceea curge atât de repede, este mereu prima. Dacă doriţi să exploraţi inima omenească, universul, toate bogăţiile sufletului universal, să ştiţi că veţi reuşi numai dacă aveţi rapiditatea intensitatea luminii.

Ceea ce face diferenţa între diversele regnuri ale universului, este intensitatea vibraţiilor care animă vibraţiile. De la regnul mineral la regnul uman şi mai departe, în lumea de dincolo, de la ierarhiile angelice până la Tronul lui Dumnezeu, viaţa se manifestă cu o intensitate şi subtilitate crescândă. Am putea spune că măsura evolutiei unei fiinţe este intensitatea vieţii sale. Cea mai mare parte a oamenilor, n-au înţeles acest adevăr şi trăiesc "cu încetinitorul": inima, plămânii, ficatul, creierul, gândul, totul la ei este stagnant, şi nu ştiu că acest lucru este cel mai periculos. Cel care trăieşte astfel este ca o roata care se învârte lent: de ea se prinde mocirla, dar dacă roata se învârteşte repede, tot noroiul este aruncat. E uşor de înţeles. Şi atunci de ce oare există printre oameni atâtea "roţi" care se învârt încet ?

Fiindcă li se întâmplă să fie tulburaţi, furioşi, sau în pat cu cineva, oamenii cred că astfel cunosc viaţa intensă. Nu viaţa intensă nu înseamnă ţipete, gesticulaţii sau efervescenţe pasionale. Viaţa intensă e aproape imperceptibilă. Cel care trăieşte o viaţă intensă poate nu face nici o mişcare, dar interior vibrează la fel de rapid ca lumina, chiar şi mai mult. Fiindcă dacă este adevărat că lumina este cea mai rapidă în planul fizic, eteric, astral şi mental, omul poate atinge viteze chiar mai mari: prin gândul său, prin spiritul său care sunt o formă a luminii, el se poate deplasa cu o viteză de milioane de kilometri pe secundă. Luminii soarelui îi sunt necesare opt minute pentru a ajunge până la Pământ, în timp ce gândul poate atinge instantaneu punctul cel mai îndepărtat al spaţiului. Mişcarea spiritului este cu mult mai rapidă decât cea a luminii, dar pentru noi lumina rămâne modelul cel mai bun iar ce priveşte rapiditatea, pentru a ne arăta că trebuie să accelerăm intensitatea vieţii noastre.

Dacă în toate condiţiile existenţei voastre veţi lua drept criteriu vibraţiile luminii, veţi putea raţiona mai bine, reflecta mai bine, veţi putea analiza pe baze reale toate fenomenele vieţii voastre interioare. Şi este important fiindcă după ce aţi trăit anumite momente sublime, trebuie să puteţi să vă daţi seama dacă sunteţi în stare să menţineţi această stare de conştiinţă. Ascultând muzică, cu toţii aţi putut constata că pentru aceeaşi bucată există zile când vibraţi sau sunteţi transportaţi, iar în altele nu simţiţi aproape nimic. Ei bine, e vorba acum să avem această conştienţă pentru toate celelalte domenii ale vieţii psihice, să învăţăm să recunoaştem gradul intensităţii emoţiilor noastre. Îndrăgostiţii sunt poate singurii care vă pot spune dacă prima lor sărutare a fost cea mai intensă sau ultima. Ei cel puţin .... au ...(?) În fine ne spunem aşa fără să căutăm să ştim mai mult.

Discipolul trebuie deci să se supravegheze şi, în special în meditaţiile sale să poată discerne dacă a reuşit să-şi crească subtilitatea, intensitatea, într-un cuvânt spiritualitatea stărilor sale de conştiinţă dacă

nu, el va regresa. Căci iată încă o calitate care trebuie dezvoltată: *discernământul*, să ştiţi în fiecare zi, în fiecare lună, în fiecare an, dacă aţi progresat, dacă aţi evoluat în raport cu zilele, lunile şi anii trecuţi. În viaţa psihică se produc tot felul de variaţii şi există deci în acest domeniu multe lucruri de aprofundat, de analizat, de clasat.

Numai trăind fără încetare o viaţă intensă, veţi putea face noi descoperiri interioare, fiindcă această intensitate vă descoperă în fiecare zi noi adevăruri. Voi spuneţi "Dar cum putem face descoperiri în noi înşine ? Citind, studiind, înţelegem, dar singuri, în noi înşine, pentru într-adevăr să descoperim ceva ?" Desigur, viaţa intensă, iată calea pentru a afla adevărurile esenţiale ale universului. Niciodată nu veţi descoperi aceste adevăruri dacă ele nu-şi au sursa în voi, dacă nu le-aţi trăit. Bineînţeles e bine dacă este cineva care vi le revelă, o fiinţă pe care o iubiţi şi în care aveţi încredere, dar trebuie totusi să le verificaţi prin voi înşivă.

Dacă oamenii sunt mereu cufundaţi în incertitudine şi îndoială, este pentru că au căutat adevărul prin căi exterioare şi nu putem fi niciodată siguri de ceea ce este în exterior. Numai calea interioară elimină complet îndoiala. Când vă dor dinţii, vă puteţi îndoi ? Puteţi spune: "Stai puţin oare mă doare sau nu ? .. nu ... de .. nu, în fine poate"? Din nefericire nu ne putem îndoi suntem siguri de tot ceea ce suntem în interiorul nostru. De aceea adevăratele descoperiri se produc în viaţa interioară intensă, puternică, care ţâşneşte ca lumina. Trebuie să ne dorim această viaţă, s-o cerem, să pregătim condiţiile ca ea să se instaleze în noi.

Priviţi de exemplu ce se întâmplă dimineaţa la răsăritul soarelui: dacă sunteţi prezenţi fără elan, privind soarele adormiţi. Dar dacă sunteţi treji, animaţi de o viaţă intensă, întreaga voastră fiinţă începe să vibreze şi să simtă soarele. Fără o viaţă intensă nu puteţi cunoaşte nici soarele, nici stelele, nici pe Domnul şi nici Cărţile sacre, nici măcar fiinţele pe care le iubiţi.

Şi atunci ce să facem pentru a începe să trăim această viaţă intensă ? Ei bine, mai întâi, trebuie să acceptăm această idee, să înţelegem că este de dorit şi profitabilă, apoi trebuie s-o iubim, s-o dorim, şi în final trebuie să ne decidem s-o realizăm. În acel moment, restul va veni încetul cu încetul. Dar este important de a începe prin a accepta ideea acestei vieţi intense, fiindcă atâta vreme cât n-o acceptăm, trăim cu încetinitorul,stagnăm şi chiar dacă unii primesc nişte inspiraţii celeste, ei fac totul pentru a-şi le reprima sub pretextul că nu este ceva normal. Atunci, e mai bine să fim ca pietrele?! Mulţi împiedică aceste curente divine care-i vizitează fiindcă nişte oameni putin luminaţi au pretins că aceste contacte cu Cerul sunt manifestări neliniştitoare care-i vor antrena spre nebunie. De când viaţa spirituală intensă conduce oamenii la dezechilibru ? Priviţi mai bine ! Toţi cei care sunt în spitalele psihiatrice, oare viaţa intensa, divină, solară, i-a adus acolo, sau mai degrabă dezordinile vieţii lor pasionale ?

Lumina este atât de rapidă, fiindcă este dezinteresată, fiindcă are cele mai bune intenţii în mintea sa. Sunteţi miraţi, aşa-i? Nu ni s-a mai spus niciodată ca lumina are o minte! Da, lumina este rapidă fiindcă s-a eliberat de tot ceea ce este inferior, animal, sau chiar omenesc; ea nu este împovărată de nici o greutate. Aţi văzut vreodată un om fugind foarte repede încărcat de poveri ? Nu e posibil. Pentru a fugi, trebuie să fi aruncat orice greutate, să fie eliberat. La fel lumina, care este foarte inteligentă, nu a vrut niciodată să se

încarce de poveri inutile, de angajamente stupide care ar fi putut s-o reţină. Ea vrea să fie liberă şi de aceea aleargă, este formidabil, galopează! Şi cum ea are şi multă dragoste, se grăbeşte să-i ajute pe oameni; iubirea o îmboldeşte să meargă rapid pentru a putea fi de folos imediat. Ceilalţi care sunt supraîncărcaţi de tot felul de greutăţi ajung când bolnavul deja şi-a pierdut viaţa. Cineva este mort şi după un secol vin să-l salveze. Iată viteza oamenilor! Lumina este cea mai inteligentă.

Idealul discipolului este să se degajeze de toate limitările, să respingă toate obstacolele, pentru a deveni asemenea luminii. Bineînţeles, nu este chiar atât de uşor, atâta timp cât trăim în lume, în materie, există atâtea piedici, atâtea constrângeri ! Dar cel care este conştient şi a decis să ia lumina drept ghid se despovărează, se eliberează, şi vibrează atât de intens că aproape nimic nu-l poate opri: el parcurge spaţiul, vizitează, observă, şi graţie rapidităţii sale interioare ajunge să descopere minunile universului. Comparaţi-l cu toţi cei care nu doresc să se deplaseze: ei n-au călătorit niciodată, nu şi-au părăsit satul lor niciodată, şi-au petrecut întotdeauna viaţa cu porcii, boii, oile , ce ar putea povesti ? N-au văzut şi n-au vizitat niciodată nimic. În timp ce lumina, ea călătoreşte, priveşte, constată, învaţă, şi ei trebuie să-i cerem să ne povestească tot ce ea a văzut venind până la noi. Dar suntem departe de aceste metode: nimeni nu se preocupă să ceară razelor soarelui să-i povestească ce au văzut, ce pot spune despre călătoria lor, nici nu se decide să facă la fel ca ele.

În fiecare dimineaţă, la răsăritul soarelui, aveţi toate condiţiile pentru a începe să trăiţi o viaţă intensă. Dar mai întâi trebuie să învăţaţi să vă eliberaţi de dorinţele materiale, fiindcă numai mulţumindu-ne cu foarte puţin material putem creşte intensitatea gândului şi sentimentului şi putem călători în spaţiu. Iisus care cunoştea acestă lege a exprimat-o printr-o imagine spunând că mai degrabă o cămilă ar trece prin urechile acului decât un bogat prin porţile Împărăţiei Cerului. În aparenţă este cel mai absurd lucru: cum o cămilă, care este mare şi solidă, poate să treacă prin gaura unui ac, în timp ce un slăbănog de bogătaş nu va putea trece printr-o poartă imensă ? Ei bine, ştiinţa iniţiatică explică faptul că Iisus nu vorbea despre corpul fizic, ci despre corpul astral. Când corpul astral este umflat de tot felul de dorinţe, omul nu poate intra în Împărăţia lui Dumnezeu, nu reuşeşte să treacă prin poartă. În timp ce cămila este simbolul unei fiinţe al cărui corp astral este foarte mic, fiindcă este sobră, se mulţumeşte cu puţină hrană şi apă pentru a traversa deşertul.

Da, toţi iniţiaţii sunt de acord: cu cât omul este mai prins de afaceri, cu atât are mai puţine condiţii de a trăi o viaţă intensă şi nu reuşeşte să vibreze la unison cu lumina. Vedeţi-i pe toţi aceşti oameni care ar înghiţi lumea întreagă ! Bineînţeles, ei ţipă, dau ordine, parcurg lumea în toate sensurile, nu putem nega că desfăşoară o activitate intensă. Dar aceasta nu este o viaţă intensă. Viaţa intensă nu se manifestă prin cuvinte, gesturi sau mişcări. Putem sta aşezaţi, imobili şi totuşi să atingem centrul universului. Dar nu puteţi înţelege acest lucru decât realizându-l. Este la fel de dificil de exprimat ca şi acele momente când un bărbat şi o femeie care se iubesc schimbă în tăcere o privire pe care n-o vor putea uita niciodată. Nu s-a schiţat nici un gest, nu s-a pronunţat nici un cuvânt, totuşi nimic n-ar putea traduce intensitatea iubirii pe care şi-au dăruit-o ... În timp ce un altul va îngenunchea pentru a declara: "Vă iubesc, vă ador ... Ochii,

părul, surâsul dumneavoastră ... Vă voi dărui Cerul, voi muri pentru dumneavoastră ..." O la, la, ce tapaj ! Îţi vine să-i trimiţi la plimbare.

Şi eu care mereu vă tot vorbesc şi vă explic, şi tot explic ... Doamne, ce rol ! Dar aştept ziua când voi putea în sfârşit să nu vă mai spun nimic, sa putem rămâne aşa, în tăcere, într-o linişte exterioară ... Dar trebuie să vă pregătiţi. Fiindcă aveţi nevoie de o pregătire pentru a sesiza, a simţi, a capta ceea ce pot să vă dau pe acestă cale.

Vedeţi, există în mintea mea o întreagă ştiinţă, un program după care mă conduc. Unii nu sunt atât de mulţumiţi. După ei ar trebui să vorbesc într-un anumit fel, să ating un anumit subiect, să iau o anumită hotărâre ... Ştiu foarte bine că în lume, conferenţiarii se străduiesc să fie pe placul gustului publicului, dar în cazul meu, este diferit: Programul meu se bazează pe altceva decât pe gusturile şi preferinţele oamenilor care nu sunt întotdeauna luminaţi, şi chiar dacă sunt nemulţumiţi, cu atât mai rău. Nu accept niciodată vreo sugestie de la cei care îmi cer să le dau cunoştinţe livreşti. Sunt prea obişnuiţi să nu-şi folosească decât intelectul, fără a face nimic, fără a aplica nimic: nu meditează, nu se roagă, nu fac exerciţii, nu se transformă. Numai cunoştinţe: citesc, înregistrează, se informează, sunt la curent cu tot ce se întâmplă acum în lume. Dar aceasta nu este metoda cea mai bună de a evolua şi de a se elibera, ei o vor constata într-o zi, fiindcă nu fac nimic pentru a concretiza, pentru aşi aplica cunoştinţele în gesturile, actele, comportamentele lor.

Oamenii ştiu tot dar nu fac nimic. Ei ştiu că comportându-se cu blândeţe vor obţine rezultate extraordinare, dar nu contenesc de a se înfuria. Ei ştiu, ei ştiu, ei ştiu ... dar când este vorba să realizeze această ştiinţă, găsesc că acest lucru este mult mai puţin interesant. Bine, să facă cum doresc, dar nu astfel se vor transforma, din contra, vor rămâne slabi, vulnerabili, opaci, bolnăvicioşi şi nefericiţi şi nu vor cunoaşte niciodată viaţa intensă.

IX. Raza LASER în viaţa spirituală

I.

În domeniul tehnic lumina cunoaşte aplicaţii extraordinare pe care civilizaţiile foarte vechi, cum erau Atlanţii, le cunoşteau deja. Se ştie că, folosind cristale enorme captau şi concentrau lumina solară, graţie căreia puneau în funcţiune tot felul de aparate şi maşini. În zilele noastre, ştiinţa a pus la punct laser-ul care permite obţinerea unor fascicole luminoase de o putere foarte mare care poate realiza minuni, dar aş vrea să vă vorbesc despre aplicaţiile laser-ului în alt domeniu, în domeniul spiritual.

Laser-ul, ceea ce înseamnă "Light Ampliphication by Stimulated Emission of Radiations" (amplificarea luminii prin emisie stimulată de radiaţie) a fost descoperit către 1960 de fizicianul american Theodore Marman(?!). Laser-ul este un cristal de rubin sintetic în formă de cilindru, ale cărui extremităţi prezintă, pe de o parte o suprafaţă reflectoare, şi pe cealaltă parte o suprafaţă semi-reflectoare.

Acest cristal este expus la lumina unui flash verde care excită atomii de crom conținuți în rubin (ceea ce se numeşte pompaj? optic). Dacă intensitatea pompajului flash-ului este suficientă, apare o emisie a unui fascicol de lumină foarte intens prin extremitatea semi-reflectoare.

Lumina laserului se concretizează prin fotoni de aceeaşi frecvență - este deci o lumină monocromatică - care sunt emişi în aceeaşi direcție şi în fază - este deci şi o lumină concretă. Acestea sunt calitățile prin care intereasează laser-ul fiindcă o lumină monocromatică şi coerentă are o putere extraordinară. Nu voi intra în detaliile pe care le veți găsi, dacă doriți, în lucrările de specialitate; ceea ce mă interesează, este să vă arăt că, cu mii de ani înainte ca ...... contemporani să descopere laser-ul, Inițiații deja îl cunoşteau. Regăsim în laser principiul caduceului(?) lui Hermes, care el însuşi este un rezumat al ființei umane (scema B). Bastonul reprezintă coloana vertebrală, iar cei doi şerpi încolăciți, cele două curente care coboară de la nivelul emisferelor cerebrale dreaptă şi stângă; aceste curente se încrucişează la nivelul cefei, trec prin plămânul stâng şi drept, se încrucişează din nou la nivelul plexului sola, trec prin ficat şi splină, se încrucişează la nivelul ombilicului, trec prin rinichii stâng şi drept, se încrucişează în centrul Hara şi trec în final prin glandele sexuale la bărbat şi ovare la femeie (schema C).

În realitate, nu sunt doi şerpi încolăciți în jurul baghetei magice, ci unul singur care este polarizat în pozitiv şi negativ. Bastonul reprezintă întotdeauna principiul masculin, iar şarpele, spirala, principiul feminin care înconjoară, învăluie principiul masculin pentru a înflăcăra forțele conținute în el. Iată sensul profund al caducelui lui Hermes. Bagheta din mijloc reprezintă planul mental, în timp ce şarpele, care este polarizat, reprezintă planul astral. Fiindcă v-am spus deja, planul astral este străbătut de doi curenți unul ascendent, celălalt descendent. Caduceul lui Hermes este deci un simbol al celor două principii: masculin (bagheta) şi feminin (şarpele polarizat în pozitiv şi negativ) fiindcă principiul feminin este totdeauna exprimat prin numărul doi. Este o reprezentare a omului cu toate posibilitățile sale de dezvoltare în vederea manifestării puterii divine. Sub o altă formă, regăsim caducelul lui Hermes în Arborele sefirotic cu cei doi stâlpi ai rigorii (pozitiv) şi al milei (negativ) situații de o parte şi de alta stâlpului central sau stâlpul de echilibru. Două curente care coboară din Kéther, trec prin HoKmah şi Binah, se încrucişează în Daoth(?), trec prin Hesed şi Gebourah, se încrucişează în Triplet, trec prin Netzach şi Hod, se încrucişează în fine în Iésod care, simbolic, reprezintă organele genitale (scema D).

După tradiția hindusă, omul posedă în măduva spinării trei canale de natură eterică, în centru se află Sushumna, la stânga Idâ şi la dreapta Pingalâ. Prin poziții adecvate, exerciții de respirație şi meditație, yoghinul reuşeşte să trezească forța care este încă somnolentă în chakra Mouladhara, situată la baza coloanei vertebrale; această forță, numită şarpele Kundalini, se ridică prin canalul Sushumina, trece prin diferitele chakre: Svadisthana, Manipura, Anahata, Visudha, Ajna, pe care le întâlneşte în mişcarea sa pentru a atrage în final chakra Sahasrara în vârful capului. La acest nivel, ea țâşneşte ca un fascicol de lumină (schema E). Yoghinul care a ajuns să dirijeze Kundalini până la chakra Sahasrara, posedă cele mai mari puteri. Dar evident, înainte de a ajunge acolo, este necesară o întreagă disciplină şi In ciuda acestei discipline, prea putini yoghini reuşesc să dirijeze această forță Kundalini până la nivelul creştetulului.

Se poate întâmpla ca, trezind prematur sau involuntar Kundalini, anumite persoane care nu erau în prealabil purificaţi sau care nu dobândiseră un control suficient să fie doborâţi de această forţă, fiindcă ea este teribilă şi omul care nu o domină poate fi distrus, nu numai fizic ci şi psihic. Este deci mult mai înţelept să nu căutaţi să treziţi prematur forţa Kundalini. Dar cel care s-a pregătit de-a lungul mai multor ani, o poate face fără pericol, şi una din metodele cele mai eficace este respiraţia, fiindcă cele două norise(?) sunt în legătură cu curentele Ida (feminin) şi Pingala (masculin); aceste curente, stimulate prin respiraţie pot la rândul lor stimula Kundalini. Şarpele Kundalini, supranumit lumina verde, se ridică deci în interiorul măduvei spinării, ai cărei electroni îi excită şi urcă până la nivelul creierului unde se uneşte cu principiul masculin Shiva. Este un triumf, unirea celor două principii, iar Iniţiatul care a reuşit realizarea acestei uniuni, poate proiecta focul.

Vedeţi deci cum tradiţiile iudaică, greacă şi hindusă prezintă, sub diferite forme simbolice, anumite procese spirituale care se produc, sub diferite forme simbolice, anumite procese spirituale care se produc în om şi iată că ştiinţa a găsit acum o aplicaţie tehnică a acestora, prin laser. De altfel, aceşti savanţi care fac în acest moment descoperiri atât de revoluţionare sunt de fapt reîncarnări ale Atlanţilor. Fiindcă Atlanţii cunoşteau deja laser-ul ca şi alte tehnici recent descoperite şi Incă altele care vor fi descoperite în viitor.

Dar, repet, ştiinţa nu face decât să adapteze în domeniul tehnic fenomene care se produc în om, şi vă voi da un exemplu. Numai că, fiindcă anumite persoane riscă să fie şocate, voi face ca acel preşedinte de tribunal, care, în timpul unei şedinţe, se adresează publicului spunând: "Doamnelor şi domnilor, având în vedere caracterul scabros al lucrurilor pe care le vom expune, avertizăm persoanele care pot fi şocate că pot să părăsească sala..." Evident nimeni nu iese. "Acum, reia preşedintele, cum aceste persoane au ieşit, putem începe." Deci şi eu voi spune: "Deoarece toate persoanele pudice au ieşit pot vorbi". Şi iată ce vreau să vă spun. În timpul actului sexual, ceea ce se petrece între bărbat şi femeie este comparabil cu fenomenul laser: organul omului este încălzit şi excitat de către cel al femeii şi iată că lumina izbucneşte, o forţă formidabilă, fiindcă ea creează copilul. Organul bărbatului joacă rolul barei de rubin, iar organul femeii pe cel al flash-ului helicoidal. Ştiinţa nu inventează deci nimic: ea descoperă şi adaptează adevăruri răspândite în natură dintotdeauna.

Până acum, cu toate că ştiinţa a ajuns la numeroase realizări graţie luminii, ea nu a reuşit încă să folosească toate posibilităţile luminii fiindcă nu cunoştea modul de a obţine un fenomen monocromatic şi coerent. De acum, odată descoperit acest lucru, se pot realiza lucruri fantastice. Este păcat fiindcă savanţii n-au avut încă ideea să tensioneze bara de rubin pentru ai da forma de S, ca şi coloana vertebrală, deoarece prin acest mod s-ar obţine cu laser-ul rezultate uimitoare. Voi spuneţi că forma nu are nici o importanţă... Ei bine, vă înşelaţi, are una. De ce lumina şi undele în general se propagă urmând o mişcare sinusoidală ? Şi care sunt curenţii care au dat coloanei vertebrale această formă de S ? Veţi spune că dintr-o cauză mecanică: această formă era necesară pentru a putea suporta capul şi întregul corp. Iată, mereu raţiuni mecanice. Nu, este un alt motiv, dar s-o lăsăm pe altă dată.

Lumina este atot-puternică, Dumnezeu a creat-o prima; ea este la originea tuturor. Dar oamenii nu ştiu să lucreze cu lumina. Nici chiar spiritualiştii, care vorbesc toată ziua de lumină. Iar acum, oamenii de ştiinţă sunt cei care depăşesc pe spiritualişti revelându-le puterea luminii. Viitorul nu va fi altceva decât o explorare a luminii. Din nefericire, în timp ce savanţii fac cercetări în laboratoarele lor atât de bine echipate, că abandonează laboratoarele pe care natura le-a plasat în ei. Şi totuşi aceste laboratoare interioare, mai bine echipate, le-ar permite să realizeze fenomene mult mai uimitoare ca cele susceptibile de-a se realiza în planul fizic.

De ce toată splendoarea trebuie să fie în afara omului şi nu în el? Câţi oameni nu vă vor spune: "Veniţi în atelierele mele, în garajul, în uzina mea..." Dar nu vă vor spune niciodată: "Veniţi să-mi vizitaţi forul interior", fiindcă ştiu că în ei se etalează tot felul de dezordini, se dezlănţuie toate pasiunile; nu este un spectacol frumos, nu veţi fi încântaţi şi deci e mai bine să fie ascunse. Dar e păcat !

II.

Cum v-am mai spus deja, desi laser-ul este o realizare recentă, de mii de ani. Iniţiaţii cunoşteau acest principiu, fiindcă în realitate nimeni nu poate să descopere nimic în planul fizic care să nu existe deja sub o formă sau alta în planul subtil.

A descoperi, este numai a regăsi prin intuiţie, imaginaţie sau tatonare, ceva ce există deja în planul subtil. Toate aparatele cum sunt radioul, televiziunea, telefonul sunt bazate pe aceleaşi legi care acţionează în planurile superioare, sau chiar în corpul nostru fizic: urechile, ochii noştri, creierul nostru, inima, plămânii noştri ...

V-am arătat că principiul laser-ului regăseşte în om: coloana (vertebrală?) verticală (care are poziţia verticală) şi sexul (care atunci când este în activitate ia poziţia orizontală), sunt doar forme de laser. Individul? care doreşte să-şi sublimeze energia sexuală nu se opreşte la laserul inferior, sexul, el lucrează cu celelalte laser-uri, cu cel al coloanei vertebrale, şi acest laser este mai puternic, el poate mişca cerul şi pământul. Deci, problema care se pune acum pentru discipol este de a învăţa să treacă de la linia orizontală la linia verticală. Orizontala este direcţia materiei, verticala este cea a spiritului, iar crucea este sinteza celor două. Întrebaţi-i pe creştini dacă ştiu ce reprezintă crucea. Pentru ei ea nu are sens decât pentru că Iisus a fost răstignit. În realitate crucea este un simbol mult mai larg.

Dar să revenim la laser. Pentru a trece de la "laserul orizontal" la "laserul vertical", discipolul nu trebuie să mai caute plăcerea în actul sexual, ci numai lucrarea spirituală. Deseori, în timp ce anumiţi bărbaţi sau femei vin la mine să se plângă fiindcă nu reuşesc să-şi stăpânească forţa sexuală, sunt obligat să le explic că acest lucru se întâmplă fiindcă asociază această forţă ideii de plăcere în loc să o asocieze celei de lucru. Energia sexuală are aceeaşi origine ca şi energia solară, este "forţa cea mai puternică dintre toate forţele" de care vorbeşte Hermes Trismegist. Această forţă există în planuri diferite: în planul fizic, se manifestă ca energie solară, dar în planul spiritului se manifestă ca lumină pură.

Fiindcă omul este imaginea universului, cel care reuşeşte să dirijeze această forţă până la creier, până la chakra Sahasrara, proiectează aceeaşi lumină ca şi soarele, în timp ce la cei care o proiectează prin laserul inferior, această lumină se condensează, devenind lichidă. Dar indiferent de starea sub care se

manifestă, este de aceeaşi natură cu lumina soarelui. Inițiatul care a reuşit să introducă puritatea în toate celulele sale, este capabil să transmită prin sexul său particule eterice, o lumină invizibilă care produce efecte benefice asupra tuturor creaturilor în spațiu.

Voi spuneți: "Dar este scabros !" Da, multe lucruri pot să pară scabroase celor care nu ştiu să citească şi să interpreteze într-o manieră pură şi dezinteresată cartea naturii vii. În realitate, chiar ceea ce bărbatul poate să dea fizic femeii prin sexul său este diferit în funcție de gradul său de evoluție. Fiindcă să ştiți, ca regulă generală, modul de a trăi al unei ființe determină calitatea emanațiilor sale.

Oamenii au o viziune atât de grosieră şi de materială asupra lucrurilor care, pentru ei, nu înseamnă decât - în cazul schimburilor între bărbați şi femei - sărutări si faptul că se culcă împreună. Este o greşeală: în realitate bărbatul şi femeia fac schimburi într-un domeniu mult mai subtil, de care nu sunt întotdeauna conştienți. Într-o adunare, de exemplu, un băiat şi o fată care nu se cunosc se observă de la distanță şi se simt deodată atraşi unul față de celălalt: în acel moment, dintr-un anumit loc al corpului, băiatul emană ceva eteric pe care fata îl primeşte fără să-şi dea seama, şi această energie se propagă prin tot corpul său. Ei nu s-au atins, nu s-au sărutat, dar când se întorc acasă, se simt încântați, dilatați. Şi aceasta deoarece fără ştirea lui băiatul a dat ceva pe care, fără să ştie, la rândul său, fata l-a primit.

Această energie, v-am mai spus, este de aceeaşi natură cu energia solară. Evident, la cei mai mulți oameni, datorită vieții lor dezordonate şi haotice, ea nu este atât de pură ca lumina soarelui, dar la Inițiatul care se apropie de perfecțiune, este o energie care acționează favorabil asupra întregii naturi şi chiar asupra oamenilor. Este un subiect delicat de discutat, fiindcă nu ştii niciodată cum eşti înțeles. Dacă unii acum îşi imaginează că sunt ca soarele, ce s-ar întâmpla ? ... De aceea vă cer să nu vă lăsați purtați de toate divagațiile. Eu vă explic cum înteligența cosmică a conceput omul după imaginea soarelui pentru a vă stimula în munca voastră şi depinde de voi să mă înțelegeți corect şi să faceți eforturi în sensul spiritual.

În orice caz, vedeți, nu sunt împotriva dragostei, spun numai că trebuie alese cele mai bune aspecte, cele mai bune manifestări, asta-i tot. Numai iubirea poate să-i facă pe oameni perfecți, dar dacă nu este bine înțeleasă şi manifestată, tocmai ea poate produce pierderea umanității.

Forța cea mai puternică dintre toate forțele este forța sexuală, fiindcă ce altă forță din univers se poate compara cu ea ? Ce altă forță ar putea crea viața ? De altfel, când Hermes Trismegist a spus referitor la acest subiect: "Soarele este tatăl său", a subliniat originea sa solară. Din nefericire, oamenii sunt atât de decăzuți încât actul prin care bărbatul fertilizează femeia nu are nimic solar. Dar va redeveni. Şi nu numai acest act: toate actele vieții noastre cotidiene trebuie să redevină solare, adică luminoase, călduroase şi vivifiante. În Arborele Sefirotic, Kether este legat de Tatăl, Tipheret de Fiul şi Iesod de Duhul Sfânt. Când v-am vorbit de "Misterele lui Iesod"[2], v-am spus că acolo, în Iesod, se află iubirea pură, şi de aceea "păcatul contra Duhului Sfânt" mentionat în Evanghelii, este păcatul contra iubirii. Duhul Sfânt, aceasta energie a iubirii, care, atunci când apare în puritate, ia calea spre cer. Forța Kundalini nu este nimic altceva decât focul Duhului Sfânt care este adormit în om. Numai prin puritate se trezeşte în Iesod, urcă până în Tipheret, inima, unde devine lumină, şi ajunge până la Kether, chakra coroanei unde devine atot-putere.

2 . Volumul VII din Opere Complete

Forța Kundalini este deci acelaşi lucru cu forța cea mai puternică dintre toate forțele de care a vorbit Hermes Trismegist. Această forță capabilă să creeze viața este o condensare a luminii solare. La Inițiatul care o poate sublima, ea redevine eterică şi ea se manifestă ca lumină prin intermediul ochilor şi creierului său.

III.

Voi care căutați să vă dezvoltați perfect în cele trei lumi, fizic, spiritual şi divin; voi care căutați dragostea, înțelepciunea şi adevărul; voi care căutați libertatea, puterea şi fericirea; voi trebuie să ştiți că nu puteți să le găsiți decât dacă aveți un singur scop în viață, să mergeți într-o singură direcție. Indiferent care ar fi datoriile şi sarcinile voastre, preocupările şi gândurile voastre, toate dorințele şi mişcările - chiar ale celulelor voastre - trebuie să meargă într-o singură direcție: Împărăția lui Dumnezeu şi Dreptatea Sa, Iubirea Divină, lumina. In acel moment, se face în aşa fel o mobilizare a energiilor în voi, încât veți ajunge să realizați tot ceea ce doriți.

Fiecare om posedă un spirit, un suflet, un intelect, o inimă, o voință, un corp fizic şi cea mare dificultate este pentru el să le armonizeze. Atâta timp cât nu a reuşit să realizeze o unitate în el, nu poate fi nici tare nici puternic. Unul din scopurile înițierii este de a crea această unitate în om. De aceea insist mereu să învățați să faceți convergente în voi toate facultățile, toate activitățile voastre, către un singur punct. Fie că este vorba de suflet, spirit, intelect, inimă, abdomen, sex ... trebuie să le dați drept scop perfecționarea noastră, iluminarea voastră. Odată realizată în fiecare din voi această unitate, cu toții aici ne (?!) vom putea concentra asupra luminii. În acel moment, va fi o degajare de forțe atât de mare, încât dacă vă dau câteva formule de pronunțat, vom putea produce efecte benefice asupra întregii umanități.

Da, aş vrea să vă fac să înțelegeți că lucrarea cu gândul pe care o facem aici, cu toții, poate, dacă este corect executată, să degaje o lumină atât de puternică, ca cea a laserului şi să producă efecte asupra întregii lumi.

Bineînțeles puteți face acest exercițiu de concentrare asupra luminii singuri acasă la voi, dar dacă îl facem împreună, puterea sa va fi considerabil amplificată. Pentru a putea atinge şi ajuta întreaga umanitate, este necesar un laser format dintr-un număr foarte mare de persoane concentrate asupra aceloraşi idei. Vă plângeți deseori că meditați fără un mare rezultat: este fiindcă vă concentrați cu toții asupra unor subiecte diferite şi câteodată chiar asupra subiectelor care vă depăşesc cu mult pentru ca această meditație să fie eficace. În timp ce dacă vă concentrați cu toții asupra luminii, - ceea ce nu este atât de diferit, ştiți cu toții cum este, - fiecare va fi susținut în efortul său, şi vom produce cu toții o vibrație identică unei puteri nemaiîntâlnite, pentru că fiecare va vibra la unison cu lumina. Numai că ceea ce lipseşte, este obişnuința de a vă concentra, prea puțini sunt exersați să facă cu adevărat această lucrare; ceilalți ... Dumnezeu ştie la ce gândesc ! Dispersați ... mereu dispersați.

V-am vorbit deseori despre Piramide şi de ceea ce reprezintă simbolic această figură geometrică a piramidei ale cărei muchii se întâlnesc în vârf[3]. Ei bine, cei care au construit Piramidele în trecut cunoşteau

3 . Vezi Volumul XXX (cap. VIII, partea a 4-a) din Operele Complete

secretul laserului. Piramida îi invită pe oameni să găsească vârful, să vibreze la unison cu vârful, fiindcă în acel moment se degajă forțe extraordinare. Este acelaşi simbol cu al cercului având un punct central, de care v-am vorbit la fel de mult[4].

În punctul central se concentrează toate forțele.

Punctul central, este natura superioară, spiritul nostru, Dumnezeu Însuşi, în timp ce cercul, este natura inferioară, corpul nostru fizic, materia care trebuie animată prin vibrațiile spiritului. Concentrându-ne asupra luminii ale cărei vibrații sunt foarte rapide, ne apropiem de punctul central, de Dumnezeu, şi El animă materia noastră. Prin această vibrație intensă punctul poate forma cercul, universul.

Nimic din ce ați putea utiliza pentru a fi sănătoşi, echilibrați, fericiți, nu poate fi la fel de eficace ca lumina. Bineînțeles, îmi veți spune că nu o credeți, fiindcă v-ați gândit deja la lumină şi aceasta nu a dat rezultate, în timp ce anumite casete, anumite pilule ... imediat rezultatetele apăreau ! Ei bine, să ştiți că aceste constatări ale voastre sunt eronate. Nu ați învățat încă să lucrați cum trebuie cu lumina, şi atunci sigur nu iese nimic. Dar învățați să vibrați la unison cu ea, s-o atrageți, s-o înviați în voi şi veți vedea de ce e capabilă ! Nimic nu vă poate ajuta ca lumina.

Eu, întreaga viață m-am ocupat de lumină, fiindcă numai lumina m-a interesat. Aceasta nu înseamnă că am înțeles-o, că o posed, dar încă din tinerețea mea, chiar într-o perioadă când trăiam în mizerie, ştiam că nu mă înşel dacă mă ocup de lumină, fiindcă grație ei se pot realiza cele mai mari transformări la început în tot corpul, apoi în inimă, în suflet, în spirit şi apoi în celelalte creaturi. Câți n-au venit la mine să se plângă, fiindcă sunt descurajați, nefericiți de una, de alta ... de nimic ! Şi le spun: "Sunteți într-o astfel de stare fiindcă n-ați înțeles nimic din acest Învățământ. - Cum n-am înțeles nimic ? Am înțeles totul, v-am citit toate cărțile. - Dar simplu fapt că sunteți tulburat pentru atâta lucru arată că n-ați înțeles nimic. Citind toate cărțile mele nu este o dovadă că ați înțeles ce este acolo. Singura dovadă ar fi fost să demonstrați prin înțelegerea dumneavoastră. Dacă îmi dați aceste dovezi, chiar fără să fi citit nimic, sunteți formidabil !" Iată cum trebuie raționat. Şi dacă găsiți că lumina nu are nici o eficacitate, este pur şi simplu pentru faptul că nu ştiți s-o înțelegeți, nici să lucrați cu ea.

Evident, când vă vorbesc astfel despre lumină, trebuie să vă amintiți de ceea ce v-am spus asupra celor două categorii de lumină: svetlina, lumina fizică pe care o vedem şi videlina, lumina spirituală, lumina primordială, cea pe care Dumnezeu a creat-o la început când a spus: "Să se facă lumină !" Abia în a patra zi, în momentul în care Dumnezeu a creat soarele, luna şi stelele, a apărut svetlina care este numai o manifestare mai materială a videlinei. Iar soarele care nu este un glob de foc, cum ne imaginăm, ci o entitate vie care are o conştiență ... soarele primeşte lumina subtilă, invizibilă, videlina, şi o transformă în lumină vizibilă, svetlina, grație căreia luminează universul. Această chintesență, videlina, este atât de puternică încât cel care a reuşit să condenseze în el o miliardime de miligram va triumfa peste toate obstacolele.

Cu toate că aceasta lumină este difuzată peste tot în spațiu şi că ea pătrunde orice lucru, omul nu o vede, nu o simte, fiindcă nu este atât de dezvoltat spiritual pentru a percepe o realitate atât de subtilă.

---

4 . Vezi Volumul VIII din Operele Complete.

Dar concentrându-se frecvent asupra acestei lumini, îşi desăvârşeşte în aşa măsură percepţiile, încât nu numai că începe să o simtă, dar o atrage, şi ea lucrează asupra lui. De aceea, în timpul minutelor de meditaţie, obişnuiţi-vă să vă lăsaţi toate preocupările voastre, pentru a vă concentra asupra luminii celeste; astfel o atrageţi, o introduceţi în voi, şi toate particulele învechite din corpul vostru sunt încet-încet înlocuite de particule pure, luminoase. Făcând acest exerciţiu, lucraţi pentru salvarea şi nemurirea voastră. Nu încetaţi niciodată să căutaţi lumina care singura poate restabili în voi armonia absolută.

Puteţi face acest exercitiu cu lumina legându-l cu respiraţia. Inspiraţi gândind că atrageţi lumina şi expiraţi gândind că o proiectaţi asupra voastră înşivă, asupra organelor, celulelor voastre. Din nou inspiraţi ... apoi expiraţi ... Foarte repede puteţi constata în ce mod favorabil actionează acest exerciţiu asupra voastră: vă simţiţi deschis, în pace.

Odată ce aţi atras lumina în voi, puteţi face un al doilea exerciţiu: inspiraţi lumina si când o expiraţi vă imaginaţi că o proiectaţi în lumea întreagă. Evident, nu este posibil de a face acest al doilea exerciţiu decât după ce l-aţi făcut mult timp pe primul şi aţi înlocuit în voi multe particule terne, maladive, cu particule de lumină. Trebuie aşteptat să simţiţi că munca de transformare şi purificare a dat roade în voi, pentru a vă permite să daţi şi altora această lumină pe care aţi primit-o. Această lucrare cu lumina este de asemenea simbolizată prin litera ebraică Aleph .

Aleph este Iniţiatul care preia lumina celestă, viaţa divină, pentru a o dărui oamenilor.

Timp de câteva minute, lăsaţi-vă deci toate preocupările deoparte. Le puteţi relua după aceea, dar în timpul meditaţiei, ţineţi-le la uşă, să aştepte cel putin până terminaţi să vă concentraţi asupra luminii şi toate aceste raze pe care le proiectaţi, eu mă voi ocupa să le adun într-un singur fascicol luminos pe care-l voi proiecta la rândul meu în lumea întreagă.

Sub pretextul că nu au nici o situaţie, nici daruri, nici calităţi extraordinare, mulţi se cred îndreptăţiţi să trăiască o viaţă mediocră. Nu, nimeni nu se poate justifica astfel. Chiar fiinţa cea mai lipsită, din toate punctele de vedere, poate lucra cu lumina, fiindcă este simplu şi accesibil pentru toţi, şi făcând aceasta se realizează ceva mai important şi mai util decât toate activităţile celor mai capabili oameni din toate celelalte domenii de activitate. Chiar fiinţa cea mai dezmoştenită are posibilitatea să dobândească acest nivel de conştiinţă superior, să lucreze pentru a ajuta, pentru a lumina, pentru a sustine şi aduce pacea întregii umanităţi.

Unii vor spune: "Dar nu este posibil, oamenii sunt atât de numeroşi şi eu sunt atât de mic !" Dacă raţionaţi astfel, diminuaţi valoarea celor pe care le faceţi. Bineînţeles nu veţi reuşi să aduceţi pe pământ Împărăţia lui Dumnezeu şi Dreptatea Sa de a doua zi, dar din momentul în care o doriţi, vă orientaţi forţele şi energiile voastre în această direcţie. Această lucrare produce efecte mai întâi asupra voastră înşivă: vă ridicaţi, vă înnobilaţi şi cum nimic nu rămâne fără urmări, într-un mod sau altul îi insuflaţi favorabil pe cei din jur. Deci, de-acum înainte, în loc să ne concetrăm fiecare asupra unui subiect diferit, ceea ce ne risipeşte energiile, este de dorit sa ne concentrăm cu toţii asupra luminii, pentru a putea produce o vibraţie unică, puternică. Ne putem imagina această lumină ca pe cea a soarelui: albă, clară, limpede, strălucitoare, şi făcând acest exerciţiu în ritmul respiraţiei, vom degaja o energie spirituală care va

trezi conştiinţele a milioane de indivizi în lume, pentru ca toţi să înceapă să lucreze pentru pacea şi fericirea umanităţii.